

PRESSENÆVNET

Årsberetning 2009

Udgivet af Pressenævnet, København, april 2010
Layout: KONTRAST design 3333 9656
Tryk: Centraltrykkeriet, Skive
ISBN-nr: 987-87-993029-1-8
ISSN-nr: 0908-679X

ISBN-nr (webudgaven): 987-87-993029-2-5

PRESSENÆVNETS ÅRSBERETNING 2009

I henhold til medieansvarslovens § 51 afgiver Pressenævnet herved årsberetning til justitsministeren. Årsberetningen offentliggøres.

Indhold:

- A: Nævnets virke, s. 4
 - 1 Sagsantal og sagsbehandlingstid, s. 4
 - 2 Samarbejde med journalistuddannelserne, s. 4
 - 3 Internationale kontakter, s. 4
 - 3.1 Fælleseuropæisk møde, s. 4
 - 3.2 Nordisk pressenævnmøde, s. 5

- B: Nævnets medlemmer og sekretariat, s. 6

- C: Statistik, s. 8

- D: Nævnets praksis, s. 18
 - 1 Principielle spørgsmål, s. 18
 - 1.1 Sociale netværk - Facebook, s. 18
 - 1.2 Krav til samtykke, s. 19
 - 1.3 Sletning af oplysninger, s. 20
 - 1.4 Hindre offentliggørelse/Fogedforbud, s. 20
 - 2 Resumé af væsentlige konkrete sager, s. 20
 - 2.1 Sager om presseetik, s. 21
 - 2.2 Sager om genmæle, s. 30

- E: Register for emner omtalt i årsberetningerne 1992-2009, s. 33

- Bilag: Vejledende regler for god presseskik, s. 40

A. NÆVNETS VIRKE

1 Sagsantal og sagsbehandlingstid

I 2009 modtog Pressenævnet 150 klagesager, hvilket er lidt lavere end året før, hvor antallet af modtagne klagesager var 163. Nævnet har tillige realitetsbehandlet færre sager i 2009 – 108 mod 114 i 2008. Derimod har klagerne i lidt flere sager end de seneste par år trukket deres klage tilbage. I syv tilfælde har klageren således hævet sagen, efter at mediet er kommet overens med klageren, for eksempel ved at have bragt klagers kommentarer. Pressenævnets formand har afvist 34 sager pga. formalia mod 48 i 2008, hovedsageligt fordi klageren havde klaget for sent, eller fordi klageren manglede retlig interesse i det påklagede forhold.

Nævnet har i lighed med tidligere år vægtet at holde den gennemsnitlige sagsbehandlingstid nede, og det er lykkedes med en gennemsnitlig sagsbehandlingstid for realitetsafgørelser på 63 dage.

I 67 af de 108 sager, der blev realitetsbehandlet, fik klageren ikke medhold. I 41 sager fik klageren helt eller delvist medhold, og i 33 sager blev det pålagt mediet at offentliggøre kendelsen.

I seks sager blev der afgivet dissens, og i én sag udtalte nævnet sin alvorlige kritik. Disse er alle refereret nedenfor under punkt D.

2 Samarbejde med journalistuddannelserne

Pressenævnet deltager hvert år i en konference for europæiske pressenævn (Alliance of Independent Press Councils of Europe, se evt. aipce.net). På mødet i 2008 orienterede repræsentanter fra nævnet i Bosnien-Herzegovina om en afholdt medie-sommerskole-event. Her var journaliststuderende blevet nedsat i små nævn og havde prøvebehandlet autentiske klager. Initiativet havde været en succes og havde været medvirkende til en større forståelse for nævnets arbejde og afgørelser.

På baggrund af Bosnien-Herzegovinas erfaringer gennemførte Pressenævnet et prøveforløb i forbindelse med Danmarks Medie- og Journalisthøjskoles medie-jura-kursus (på 3. semester), dog i mindre målestok. Repræsentanter fra nævnet og sekretariatet holdt et to timers oplæg på skolen i Århus. Oplægget startede med en beskrivelse af sagernes gang i sekretariatet, efterfulgt af en kort gennemgang af de vejledende regler for god presseskik og genmæle. Herefter blev de studerende nedsat i små nævn og prøvebehandlede autentiske klagesager.

Pressenævnet modtog positive tilbagemeldinger og besluttede i januar 2010 at gøre ordningen permanent for at fremme viden om presseetik og Pressenævnets arbejdsform. Repræsentanter fra Pressenævnet har således i løbet af efteråret 2009 besøgt journalistuddannelserne på Roskilde Universitet, Syddansk Universitet i Odense og genbesøgt Danmarks Medie- og Journalisthøjskole i Århus.

3 Internationale kontakter

3.1 Fælleseuropæisk møde

Repræsentanter for Pressenævnet deltog den 15.-16. oktober 2009 i det 11. møde for europæiske pressenævn i forummet Alliance of Independent Press Councils of Europe (AIPCE). Dette års møde blev afholdt i Oslo.

Under statusopdateringerne fra de forskellige lande kunne Estland berette om, at man særligt havde diskuteret anvendelsen af arkivmateriale. I sagen, der havde givet anledning til diskussionen,

havde en politiker fået slettet oplysninger via den estiske myndighed, der svarer til det danske Data-tilsynet. Se evt. afsnittet ”Tv-mediers brug af tidligere optagelser i ny udsendelse” i Pressenævnets årsberetning 2004, side 20.

Et andet aktuelt emne var spredningen af sladder, hadetale og intime billeder via blogs. Norge og Storbritannien kunne ligesom Danmark berette om klagesager vedrørende sociale netværkssider. Den tidligere formand for det norske Pressens Faglige Udvalg, Sven Egil Omdal, gjorde sig til talsmand for, at oplysninger offentliggjort på en frit tilgængelig side (eksempelvis en åben Facebook-profil) kunne anses for offentliggjort, således at et medie kunne viderebringe oplysningerne, hvis det i øvrigt faldt inden for mediets område. Danmarks holdning er i tråd hermed. Se evt. afsnittet ”Sociale netværk – Facebook” under punkt D.1.

Fra oplæggene skal endvidere nævnes den svenske presseombudsmands bidrag vedrørende offentliggørelse af tiltaltes navn og billede. Det var presseombudsmandens holdning, at medier risikerede at foregribe retslige skridt ved at offentliggøre identiteten på tiltalte personer. Hensyn til pårørende og tiltalte selv kunne også tale mod offentliggørelse – selv om oplysningerne kunne findes på internettet/googles. Presseombudsmanden erkendte dog, at der kunne være tilfælde, hvor det bl.a. som følge af beviserne eller for at hindre forvekslingsrisiko var mere forståeligt at offentliggøre navn/foto. Det bemærkes i den forbindelse, at det af de danske vejledende regler for god presseskik blandt andet fremgår: ”Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes. En sigtets eller tiltaltes navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet”, jf. punkt C.6.

Næste møde i AIPCE forventes afholdt i 2010 i Amsterdam, Holland.

3.2 Nordisk pressenævnsmøde

Hvert andet år mødes repræsentanter fra de nordiske pressenævn. Værtskabet går på skift, og i 2010 er det Danmarks tur til at byde de øvrige nordiske lande velkommen til København.

Mødet afholdes den 31. maj og 1. juni 2010.

B. NÆVNETS MEDLEMMER OG SEKRETARIAT

Efter medieansvarslovens § 41 består Pressenævnet af en formand, en næstformand og seks andre medlemmer. Alle otte medlemmer har en stedfortræder.

Medlemmerne beskikkes af justitsministeren. Formanden og næstformanden, der skal være jurister, beskikkes efter udtalelse fra Højesterets præsident. To medlemmer beskikkes efter udtalelse fra Dansk Journalistforbund, og to medlemmer beskikkes til at repræsentere de redaktionelle ledelser i den trykte presse og radio og fjernsyn efter udtalelse fra disse. Endelig beskikkes to medlemmer som offentlighedens repræsentanter efter udtalelse fra Dansk Folkeoplysnings Samråd.

Stedfortræderne beskikkes efter de samme regler.

Pressenævnet havde i 2009 følgende sammensætning:

Formandskab:

Formand: Højesteretsdommer Jytte Scharling
Stedfortræder: Højesteretsdommer Thomas Rørdam
Næstformand: Advokat Axel Kierkegaard
Stedfortræder: Advokat Jesper Rothe

Journalister:

Medlem: Journalist Lene Sarup, Fyens Stiftstidende
Stedfortræder: Freelance pressefotograf Lars Lindskov
Medlem: Journalist Kaare R. Skou, TV 2|DANMARK
Stedfortræder: Journalist Ulrik Holmstrup, tvDOKfilm

Redaktører:

Medlem: Chefredaktør Jan Kristensen, Fyens Stiftstidende
Stedfortræder: Chefredaktør Palle Weis, Dagbladet Information
Medlem: Redaktionschef Hans Peter Blicher, TV 2|DANMARK
Stedfortræder: Afdelingschef Finn Rowold, Danmarks Radio, indtil 31. december 2009, herefter direktør Inger Bach, Danmarks Radio.

Repræsentanter for offentligheden:

Medlem: Skoleleder Marianne Druedahl, LOF Roskilde
Stedfortræder: Direktør Otto Juhl Nielsen, FOF's Landsorganisation
Medlem: Forretningsfører John Meinert Jacobsen, AOF Danmark
Stedfortræder: Kommunikationschef Karsten Kolding, FDB

Ved nævnets behandling af en konkret sag medvirker i henhold til medieansvarslovens § 42 en formand eller næstformand samt en redaktør, en journalist og en repræsentant for offentligheden.

Der har i 2009 været afholdt 12 møder til behandling af konkrete sager. Endvidere har der været afholdt to plenarmøder.

Sekretariat:

Sekretariatschef: Sanne Godthaab Olesen
Fuldmægtig: Michala Elmenhoff Christgau
Kontorfuldmægtig: Susanne Nielsen

Pressenævnets adresse:

Gyldenløvesgade 11, 4.

1600 København V

Tlf.: 33 15 55 64

Fax: 33 15 84 64

Internet: pressenaevnet.dk

E-mail: sekr@pressenaevnet.dk

Åbningstid: mandag-torsdag 9-15 og fredag 9-14

C. STATISTIK

Pressenævnet har i lighed med de tidligere år opgjort antallet af konkrete sager fordelt efter sager afgjort ved kendelse i nævnet, sager afvist af formanden og sager, der enten er hævet af klageren eller henlagt af sekretariatet.

2000

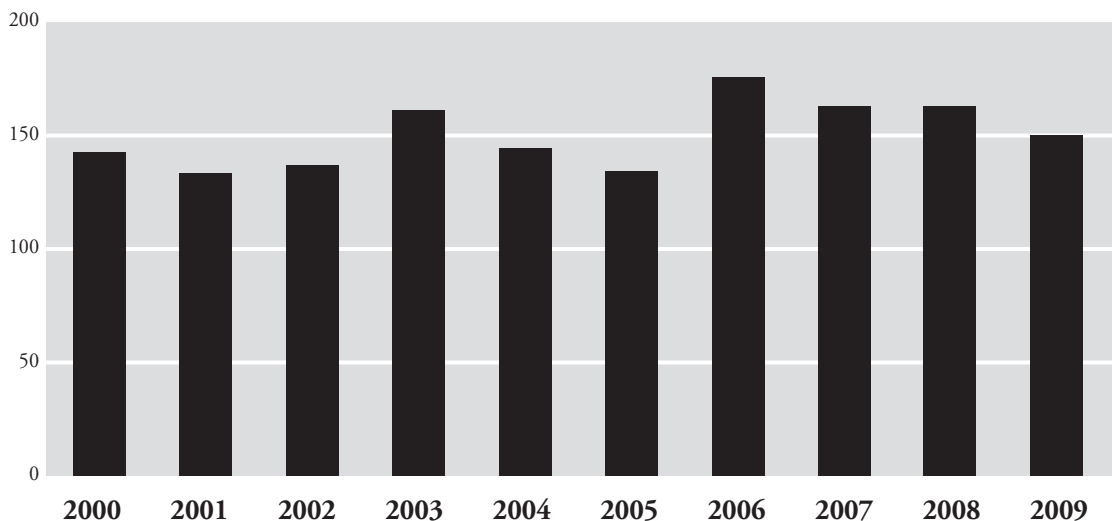
1. Registrerede konkrete sager	143
2. Sager afgjort ved kendelse i nævnet	97
A. Heraf sager om presseetik	61
B. Heraf sager om genmæle	14
C. Heraf sager om både presseetik og genmæle	17
D. Heraf begæringer om genoptagelse	5
3. Sager afvist ved formandens kendelse	37
A. På grund af manglende retlig interesse	11
B. På grund af nævnets manglende kompetence	5
C. På grund af fristoverskridelse	14
D. Klagerne åbenbart grundløse	5
E. Begæringer om genoptagelse	2
4. Sager hævet af klageren	8
5. Sager henlagt af sekretariatet	1
A. Heraf efter klagerens unkladelse af at besvare sekretariatets anmodning om yderligere oplysninger	1
B. Henvist til rette klagemyndighed	-
C. Henlagt af andre grunde	-
6. Sager, hvor klagen blev taget helt eller delvist til følge	27
1. I sager om presseetik	23
2. I sager om genmæle	5
3. Pålæg om offentliggørelse	18

- (1) Tallene for 2003 vedrører de sager, der er indkommet og afgjort i 2003, og tallene kan derfor ikke umiddelbart – med undtagelse af antallet af registrerede sager – sammenlignes med tidligere år.

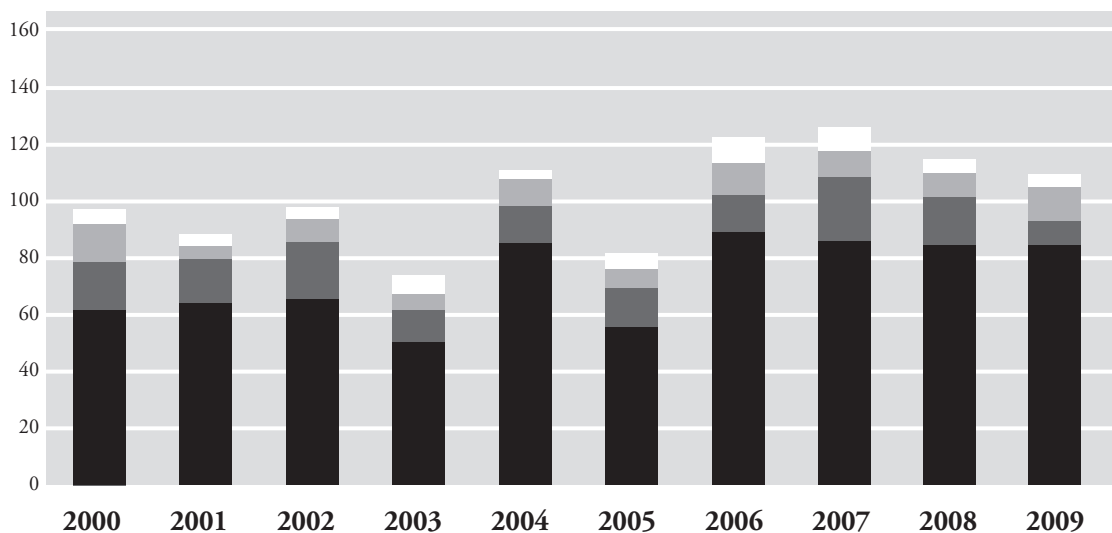
På side 12-15 er der som tidligere anført statistikker for de enkelte medier for henholdsvis sager om presseetik og sager om genmæle. Det bemærkes, at sager, der både vedrører presseetik og genmæle, er anført begge steder.

2001	2002	2003 ⁽¹⁾	2004	2005	2006	2007	2008	2009
132	134	163	146	134	177	164	163	150
88	99	76	113	81	123	125	114	108
64	66	51	84	55	89	85	83	83
2	8	6	11	7	12	10	9	9
19	23	11	15	14	13	24	18	12
3	2	8	3	5	9	6	4	4
40	29	41	33	38	48	34	48	34
12	9	10	10	9	15	14	19	11
7	4	9	5	6	6	2	9	3
8	14	19	12	12	17	10	14	18
10	2	2	4	6	3	4	3	0
3	-	1	2	5	7	4	3	2
3	5	3	8	16	5	4	3	7
1	1	2	-	1	2	7	0	1
-	1	-	-	-	2	4	-	1
-	-	1	-	-	-	-	-	-
1	-	1	-	1	-	3	-	-
38	47	26	31	24	53	45	42	41
33	44	23	29	22	42	33	34	36
5	8	3	4	3	12	16	9	10
26	40	20	23	16	34	24	30	33

ANTAL SAGER *

REALITETSKENDELSER FORDELT PÅ SAGSTYPE *

□ Begæring om genoptagelse

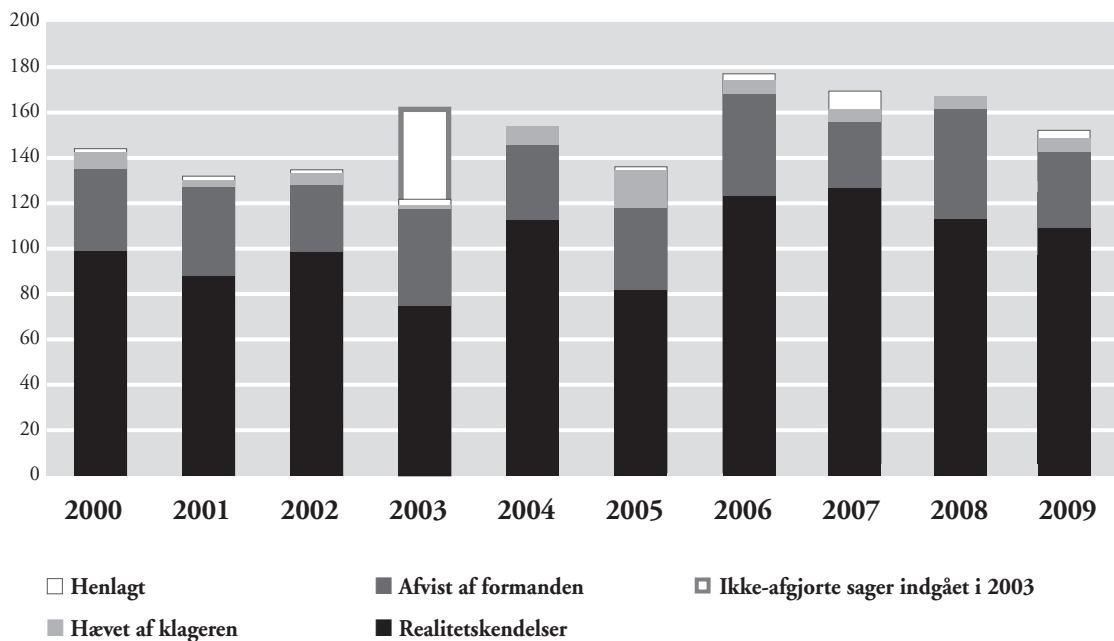
■ Sager om både presseetik og genmæle

■ Sager om genmæle

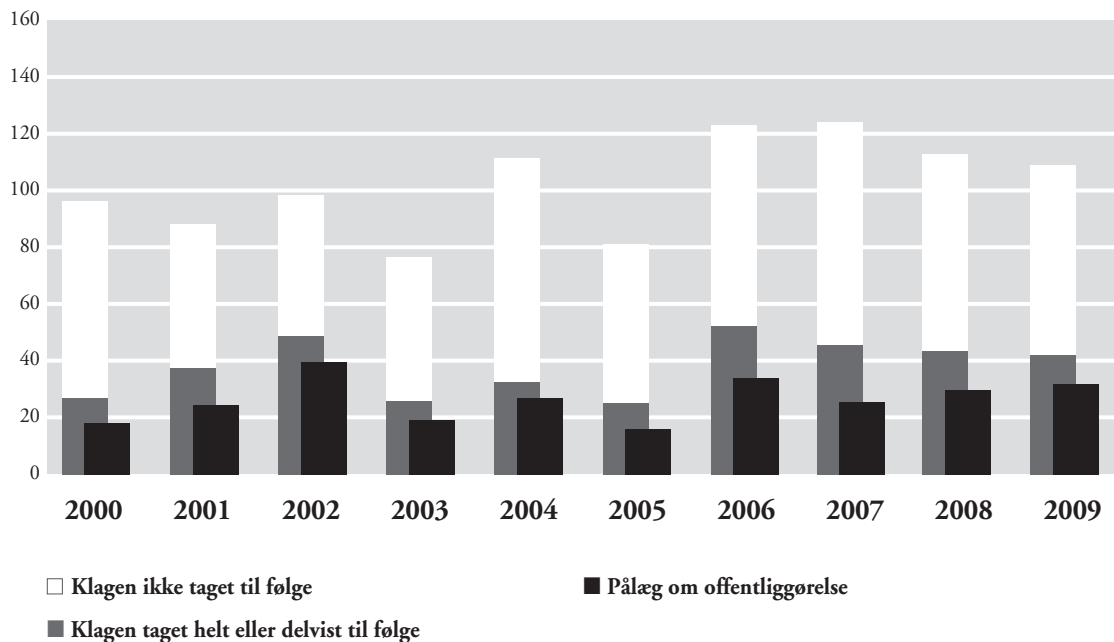
■ Sager om presseetik

*Tallene fra 2000 fremgår af tidligere årsberetninger.

SAGSFORDELING EFTER AFGØRELSESMÅDE*

RESULTAT AF REALITETSKENDELSER*

KENDELSER OM PRESSEETIK AFSAGT I 2009

Massemedie	Klagen taget til følge			Klagen ikke taget til følge	Total
	Helt	Delvis	I alt		
Avisen.dk	1	-	1	-	1
B.T.	2	3	5	3	8
Berlingske Tidende	-	-	-	2	2
Børsen	-	1	1	-	1
Dagbladet Ringsted	-	1	1	-	1
Ekstra Bladet og ekstrabladet.dk	3	1	4	3	7
Epn.dk	-	1	1	-	1
Frederiksborg Amts Avis og frederiksborgamtsavis.dk	1	1	2	1	3
Fyens Stiftstidende og fyens.dk	-	-	-	1	1
Fyns Amts Avis	-	-	-	5	5
Helsingør Dagblad	-	-	-	1	1
Herlev Bladet	-	-	-	1	1
Hillerød Posten	-	-	-	1	1
JydskeVestkysten og jv.dk	-	2	2	4	6
Jyllands-Posten og jp.dk	-	1	1	2	4
Kristeligt-dagblad.dk	-	-	-	1	1
Lolland-Falsters Folketidende	-	-	-	1	1
Nordkysten.nu	-	-	-	1	1
Nyhedsbureauet NewspaQ	1	-	1	-	1
Politiken og politiken.dk	1	-	1	2	3
Randers amtsavis	-	1	1	-	1
Samsø Posten	-	-	-	1	1
Sjællandske	-	1	1	1	2
Sjællandske Næstved	-	-	-	1	1
Urban	-	-	-	1	1
Vejle Amts Folkeblad	-	-	-	1	1
Viborg Stifts Folkeblad	-	-	-	1	1
Århus Stiftstidende og stiften.dk	1	1	2	2	4
Aviser/netaviser i alt	10	14	24	37	61
Danmarks Radio og dr.dk	1	-	1	6	7
Skala FM	1	-	1	-	1
TV 2 DANMARK	4	-	4	5	9
TV SYD og tvsyd.dk	1	-	1	1	2
TV/MIDT-VEST	-	-	-	1	1
Radio- og tv-medier i alt	7	-	7	13	20

Massemedie	Klagen taget til følge			Klagen ikke taget til følge	Total
	Helt	Delvis	I alt		
BEBOERBLADET	-	-	-	1	1
Connery.dk	-	-	-	1	1
CRN og crn.dk	-	1	1	-	1
Fagbladet 3F, Nyhedsbrevet 3F og 3f.dk	-	-	-	1	1
Gadespejlet	-	-	-	1	1
GOLFavisen	-	1	1	-	1
Hus forbi	-	-	-	1	1
Ingeniøren og ing.dk	-	-	-	1	1
KK Københavns Kommuneskole	-	-	-	1	1
Lastbil Magasinet	-	-	-	1	1
SE og HØR og seoghoer.dk	-	2	2	-	2
Spejlet	-	1	1	-	1
Ude & Hjemme	-	-	-	1	1
Øvrige i alt	-	5	5	9	14
Massemedier i alt	17	19	36	59	95

KENDELSER OM GENMÆLE AFSAGT I 2009

Massemedie	Anmodningen om genmæle taget til følge			Anmodningen ikke taget til følge	Total
	Helt	Delvis	I alt		
Avisen.dk	1	-	1	-	1
Berlingske Tidende	-	-	-	1	1
B.T.	1	-	1	-	1
Ekstra Bladet og ekstrabladet.dk	1	-	1	1	2
Jyllands-Posten	1	-	1	1	2
Kristeligt-dagblad.dk	-	-	-	1	1
Nyhedsbureauet Newspaq	1	-	1	-	1
Politiken	-	-	-	1	1
Ritzaus Bureau	1	-	1	-	1
Aviser/netaviser i alt	6	-	6	5	11
Danmarks Radio og dr.dk	-	1	1	2	3
TV 2 DANMARK	1	1	2	2	4
TV 2/Nord	1	-	1	-	1
Radio- og tv-medier i alt	2	2	4	4	8
Fagbladet 3F, Nyhedsbrevet 3F og 3f.dk	-	-	-	1	1
SE og HØR og seoghoer.dk	-	-	-	1	1
Øvrige i alt	-	-	-	2	2
Massemedier i alt	8	2	10	11	21

AFSAGTE FORMALITETSKENDELSE, HÆVEDE OG HENLAGTE SAGER 2009

Massemedie	Formalitetss-			
	kendelse	Henlagt	Hævet	I alt
180grader.dk	1	-	-	1
2770 Vanløse	2	-	-	2
Amager Bladet	-	1	-	1
Avisen Vestjylland	-	-	1	1
B.T. og Bt.dk	2	-	-	2
Berlingske Tidende og berlingske.dk	2	-	-	2
Brønshøj Posten	1	-	-	1
Børsen	1	-	-	1
Ekstrabladet.dk	2	-	-	2
Frederiksborg Amts Avis	-	-	1	1
Fyns Amts Avis	1	-	-	1
Kalundborg Folkeblad	1	-	-	1
Lokalavisen Frederikssund	-	-	1	1
Lolland-Falsters Folketidende	1	-	-	1
MetroXpress	1	-	1	2
Nordjyske.dk	1	-	-	1
Politiken og politiken.dk	2	-	-	2
Ritzaus Bureau	1	-	-	1
Roskilde Avis	-	-	1	1
Sjællandske og sjaellandske.dk	3	-	-	3
Søndagsavisen	-	-	1	1
Urban	1	-	-	1
Vanløse Posten	1	-	-	1
Ærø Folkeblad	1	-	-	1
Aviser/netaviser i alt	25	1	6	32
Danmarks Radio	2	-	-	2
Kanal København	1	-	-	1
TV 2 DANMARK	1	-	1	2
TV 2 LORRY	1	-	-	1
TV 2 ØST	1	-	-	1
TV 3	1	-	-	1
Radio- og tv-medier i alt	7	-	1	8
3f.dk/skagerak	1	-	-	1
Horesta.dk	1	-	-	1
Øvrige i alt	2	-	-	2
Massemedier i alt	34	1	7	42

SAGSBEHANDLINGSTID, REALITETSKENDELSER

Genoptagelsesbegæringer, afvisninger og hævdede og henlagte sager indgår ikke i statistikken over sagsbehandlingstiden for realitetskendelser.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
30 dage eller mindre	3	2	7	5	3	4	8	8	10	12
31 - 40 dage	6	1	7	7	5	2	4	8	21	18
41 - 50 dage	10	5	15	4	9	5	8	8	16	13
51 - 60 dage	8	4	22	11	9	1	13	16	16	11
61 - 70 dage	15	7	11	14	4	3	13	19	14	14
71 - 80 dage	12	6	12	7	11	7	23	15	15	11
81 - 90 dage	8	4	6	2	8	-	15	19	9	12
91 - 100 dage	4	8	5	1	4	6	9	15	4	8
Mere end 100 dage	26	48	12	17	60	53	30	17	9	9
I alt	92	85	97	68	113	81	123	125	114	108
Gennemsnit i dage	85	118	67	73	101	124	80	76	60	63

Det bemærkes, at sagsbehandlingstiden fra og med 2003 relaterer sig til de sager, som nævnet har truffet afgørelse i i det pågældende år, og ikke – som de tidligere år – til de klager, der er indgivet til nævnet det pågældende år.

SAGSBEHANDLINGSTID, FORMALITETSKENDELSER

Genoptagelsesbegæringer, hævdede og henlagte sager indgår ikke i statistikken over sagsbehandlingstiden for formalitetskendelser.

	2006	2007	2008	2009
Gennemsnit i dage	13	23	9	15

STATISTIK OVER KLAGERNES BAGGRUND

Pressenævnet har i 2009 afsagt realitetskendelse i 108 klagesager, mens 34 sager er afvist af formanden på grund af formalia. Fire af de sager, hvori der blev afsagt realitetskendelse, vedrørte anmodninger om genoptagelse af tidligere afgjorte sager. Der er således truffet realitetsafgørelse i 104 nye sager.

Nedenfor anføres i skematisk form en oversigt over sagerne fordelt efter, om klageren er privatperson eller organisation, firma m.v., og efter, om klageren er repræsenteret af advokat. Det bemærkes, at fordelingen vedrørende klagerens baggrund indeholder et skønselement, idet der kan være sager, hvor både privatpersoner og organisationer el. lign. er anført som klager. Da sagen kun placeres én gang i nedenstående oversigt, har nævnet i disse tilfælde skønnet, hvilken placering der ville være mest retvisende.

	Hævet/ henlagt	Formalitet- afgørelse	R e a l i t e t s a f g ø r e l s e			I alt
			Taget til følge	Delvis taget til følge	Ikke taget til følge	
Privat	6	24 ⁽¹⁾	9	5	37 ⁽²⁾	81
Privat v. advokat	-	-	3	7	7	17
Organisation, firma m.v.	1	10 ⁽³⁾	7	5	20 ⁽⁴⁾	43
Organisation, firma m.v. v. advokat	1	-	2	3	3	9
I alt	8	34	21	20	67	150

⁽¹⁾ Heraf en genoptagelsesbegæring.

⁽²⁾ Heraf to genoptagelsesbegæring.

⁽³⁾ Heraf en genoptagelsesbegæring.

⁽⁴⁾ Heraf to genoptagelsesbegæring.

De sager, der blev afvist på grund af manglende retlig interesse, var alle sager, hvor omtalen i mediet ikke vedrørte klageren.

De sager, hvor Pressenævnet ikke havde kompetence til at afgøre sagen, drejede sig om to sager, hvor mediet ikke var anmeldt til Pressenævnet, jf. medieansvarsloven § 8, stk. 1, jf. § 1, nr. 3, samt én sag, hvor tv-stationen ikke havde en dansk sendetilladelse og derved heller ikke var omfattet af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 2.

De sager, hvor klager fra private er afsluttet ved en formalitetsafgørelse fra formanden, fordeler sig som følger:

Klagefrist overskredet	9
Ej retlig interesse	11
Ej kompetence	3
Åbenbart grundløs	0
Intet nyt	1

D. NÆVNETS PRAKSIS

1 Principielle spørgsmål

1.1 Sociale netværk – Facebook

I takt med, at flere og flere personer kommunikerer via sociale netværk som Facebook, MySpace, Twitter mv., har nævnet modtaget klager fra personer, der anser privatlivets fred for krænket ved, at medier har anvendt oplysninger eller billeder hentet fra de internetbaserede netværk, uden at de pågældende har været bekendt hermed.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik punkt B.1., at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse.

Facebook er et interaktivt netværk, hvor man kan oprette en personlig profil eller en gruppeprofil, sidstnævnte kan eksempelvis være en profil for en fodboldklub. Hvor opsætningen i en gruppeprofil kan være forbundet med en administrator, der skal acceptere éns adgang til gruppen, kan man som person selv oprette en personlig profil og redigere indholdet heraf. Når man har oprettet en profil kan man søge andre, som også har oprettet en profil, og anmode om/acceptere deres venskab.

De personer, man har accepteret som venner, vil herefter fremgå af den personlige profil. En profil kan enten være ”åben” eller ”lukket”. En åben profil er et udtryk for, at samtlige Facebook-brugere kan se indholdet af profilen, også personer, der ikke er accepteret som ”venner”. Det er muligt at oprette en profil, hvor kun accepterede ”Facebook-venner” kan gøre sig bekendt med informationerne på siden, også kaldet en lukket profil.

Ved vurderingen af om god presseskik er tilsidesat ved offentliggørelsen af materiale fra en profil, skelner Pressenævnet mellem materiale hentet fra åbne og lukkede profiler.

Åben profil

Oplysninger hentet fra en profilindehavers åbne profil er at betragte som offentligt tilgængelige, og mediet vil som udgangspunkt være berettiget til at videregive informationer herfra uden samtykke. Der vil imidlertid altid være tale om en konkret, individuel vurdering af om god presseskik er tilsidesat. Den sammenhæng, hvori oplysningerne/billederne er bragt, kan således have betydning. Der kan tænkes tilfælde, hvor eksempelvis billeder taget ud af konteksten på den åbne profil og anvendt på en krænkende måde i mediet, vil være en tilsidesættelse af god presseskik.

Lukket profil

Oplysninger på lukkede profiler må betragtes som en orientering af Facebook-vennerne. Profilindehaveren har således over for omverdenen tilkendegivet, at man ikke ønsker materialet alment tilgængeligt. Offentliggørelse af materiale hentet fra lukkede profiler kræver derfor som udgangspunkt samtykke, medmindre materialet har en sådan almen interesse, at denne overstiger hensynet til individet.

Mange profilindehavere har et stort antal ”venner”. Som altovervejende udgangspunkt vil mængden af venner ikke ændre profilens status af ”lukket” og derved heller ikke ændre på kravet til at indhente samtykke i relation til at offentliggøre materiale hentet fra lukkede profiler.

Pressenævnet har i 2009 afgjort et par sager vedrørende materiale hentet fra åbne Facebook-sider:

I sag 2009-6-0834 var billederne hentet fra klagers åbne Facebook-profil, og nævnet udtalte ikke kritik af mediet for ikke at have indhentet klagers samtykke.

I sag 2009-6-0904 var klagers indlæg på en åben Facebook-gruppe refereret i et beboerblad. Nævnet udtalte ikke sin kritik af mediet for ikke at indhente klagers samtykke.

Kendelserne er refereret under punkt D.2.

1.2 Krav til samtykke

Mange medier laver reportager om sygdom, ulykker og kriminalitet. Disse udsendelser indeholder ofte private oplysninger, som medierne efter reglerne om god presseskik ikke har ret til at bringe, medmindre personen har samtykket til offentliggørelsen (eller klar almen interesse kræver offentliggørelse). På baggrund af klager over denne slags udsendelser har nævnet fundet anledning til at præcisere sin praksis vedrørende kravene til et gyldigt samtykke.

Samtykket skal afgives af den person, omtalen vedrører, medmindre personen har givet en anden fuldmagt til at handle på sine vegne.

Det er afgørende, at personen er klar over, at optagelserne sker med henblik på anvendelse i en tv-udsendelse/offentliggørelse og ikke til politiets eller andre myndigheders interne brug. Det kan være hensigtsmæssigt at gøre opmærksom på, hvornår udsendelsen forventes offentliggjort, hvis det ikke sker i umiddelbar forlængelse af optagelserne.

Et gyldigt samtykke skal som minimum være:

- Frivilligt* – ikke afgivet under tvang eller pres.
- Specifikt* – viden om, at der samtykkes til offentliggørelse.
- Informeret* – viden om, hvad udsendelsen omhandler.

Der er ingen formkrav til samtykket, eksempelvis skriftlighed. Samtykket kan gives såvel udtrykkeligt som stiltiende. I de omtalte udsendelser må det imidlertid forventes, at patienter, ofre og mistænkte befinder sig i en presset situation, og at de allerede af denne grund kan have vanskeligt ved at overskue konsekvenserne af et samtykke. Eksempelvis vil bevisbyrden for mediet være tung, når der påberåbes et stiltiende samtykke i de pågældende situationer, da personer ikke kan forventes at optræde rationelt, ligesom det næppe er sandsynligt, at personer ønsker private forhold offentliggjort. Det kan derfor være en fordel efterfølgende at få bekræftet/indhentet samtykke.

I tvivlstilfælde, hvor mediet gør gældende, at klageren ved sin adfærd har givet et stiltiende samtykke til offentliggørelse, påhviler det mediet efter de almindelige bevisregler at løfte bevisbyrden. ”Råbåndene” kan være mediets eneste mulighed for at løfte denne byrde. Det kan stille mediet i et dilemma, eftersom medierne normalt udviser tilbageholdenhed med udlevering af råmateriale.

I sag 2009-6-0796 offentliggjorde TV 2 optagelser fra en ransagning i et privat hjem. Under Pressenævnets sag gjorde TV 2 gældende, at klager på optagelserne sagde ok til, at der blev filmet, og at et samtykke kan være stiltiende. Optagelsen blev ikke fremlagt under sagen. Nævnet fandt, at TV 2 ikke havde dokumenteret, at klager havde givet et gyldigt samtykke til offentliggørelsen af optagelserne, og udtalte sin kritik.

I sag 2009-6-0840 blev der vist billeder af personer, der havde været udsat for en trafikulykke, og i den forbindelse blev der bragt oplysninger om deres helbredsforhold. Nævnet udtalte sin kritik, idet der ikke var indhentet samtykke fra de berørte. Sagen er refereret under punkt D.2.

1.3 Sletning af oplysninger/Datatilsynet

Pressenævnet modtager løbende henvendelser fra folk, der ønsker oplysninger eller artikler slettet fra internet-medier omfattet af medieansvarsloven. Ønsket synes særlig fremtrædende på grund af søgemaskiner som Google.dk og Yahoo.dk, der hurtigt kan hente ældre artikler frem.

I medfør af medieansvarslovens § 49 har Pressenævnet kompetence til at pålægge redaktøren for det indklagede medie at offentliggøre nævnets kendelse. Det ligger således uden for nævnets kompetence at pålægge sletning af oplysninger eller artikler. Spørgsmålet om, hvorvidt klager kan kræve oplysninger fjernet, henhører under Datatilsynet og domstolene. Man kan klage til Datatilsynet, hvis man mener, at behandling af oplysninger om én selv ikke lever op til persondatalovens krav (lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger). Persondataloven sætter rammerne for, hvordan både offentlige myndigheder og private virksomheder mv. skal håndtere personoplysninger.

Man kan eksempelvis klage til Datatilsynet, hvis man mener, at der uretmæssigt er lagt private oplysninger om én selv ud på internettet. Efter en klage fra en borger kan Datatilsynet træffe afgørelse om, hvorvidt behandlingen er i overensstemmelse med persondatalovens regler, jf. lovens § 58, stk. 1. Tilsynet har dog som udgangspunkt ikke kompetence i forhold til behandlinger i journalistisk øjemed, jf. § 2, stk. 6 – 10. Endvidere skal Datatilsynet efter § 2, stk. 2, tage hensyn til informations- og ytringsfriheden efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10.

På Datatilsynets hjemmeside: [datatilsynet.dk](http://www.datatilsynet.dk) kan man under området for "Borger" læse om "Klage til Datatilsynet" og forhold vedrørende "Internettet". Under fanebladet "Utlisligtet offentliggørelse" kan man følge linket <http://www.google.com/intl/da/remove.html>, hvor hjemmesideindehaveren guides igennem fjernelse af oplysninger på Google.

I sag 2009-6-0811 valgte redaktøren af den indklagede netavis efter klagen til Pressenævnet på eget initiativ at slette den påklagede artikel. Det var derfor ikke længere muligt at søge en kopi af artiklen frem via avisens internetside og -arkiv. Sagen kan læses på nævnets hjemmeside under fanebladet "Kendelser".

1.4 Hindre offentliggørelse/Fogedforbud

Undertiden modtager nævnet klager fra personer, der ønsker at klage over en endnu ikke offentliggjort udsendelse eller artikel. Det følger af medieansvarslovens § 34, at der kan indgives klage over god presseskik senest fire uger "efter" offentliggørelsen. Dette indebærer, at det ikke er muligt at indgive klage til Pressenævnet, førend der foreligger en offentliggørelse, og nævnet kan derfor ikke behandle en klage over et ikke-offentliggjort forhold. Se dog afsnittet om non-information i de vejledende regler for god presseskik: "Under brud på god presseskik henhører også hindring af berettiget offentliggørelse af informationer af væsentlig betydning for offentligheden".

Fogedretten har derimod kompetence til at hindre offentliggørelse ved nedlæggelse af et fogedforbud efter reglerne i retsplejelovens kapitel 57 (lovbekendtgørelse nr. 1053 af 29. oktober 2009). Den, der begærer fogedforbud nedlagt, skal være opmærksom på, at et fogedforbud ofte betinges af, at der stilles sikkerhed for det mulige tab, som den part, begæringen om fogedforbud er rettet mod, kan lide, hvis det efterfølgende viser sig, at forbuddet er nedlagt med urette.

2 Resumé af væsentlige konkrete sager

Til belysning af nævnets hidtidige praksis i sager om god presseskik og genmæle gengives nedenfor resumeer af en række konkrete sager. Disse samt de øvrige klagesager, som nævnet har truffet afgørelse i, kan endvidere ses på nævnets hjemmeside pressenaevnet.dk under fanebladet "Kendelser" og på Retsinformations afgørelsesdatabase.

Retsinformations afgørelsesdatabase findes på retsinfo.dk. Man kommer ind i afgørelsesdatabase ved at klikke på ikonerne Ministerieindgang, Justitsministeriet og Afgørelser.

2.1 Sager om presseetik

Efter medieansvarslovens § 34, stk. 1, skal massemediernes indhold og handlemåde være i overensstemmelse med god presseskik. Inden for denne retlige standard er det overladt til Pressenævnets skøn, om der i et konkret tilfælde er sket en overtrædelse af god presseskik. Skønnet er dog ikke ganske ubundet, idet udgangspunktet for det nærmere indhold af begrebet god presseskik er de vejledende regler for god presseskik, jf. nedenfor under bilag.

Kendelse af 20. januar 2009 (sag nr. 2008-6-0767 – dissens) – kritik

Radiostationen Skala FM sendte et radioprogram, hvor værten havde ringet op til en arbejdsplads og spurgt efter en tilfældig fiktiv person uden at præsentere sig. Opkaldet var del af en quiz/practical joke i studiet. Samtalen med receptionisten, der besvarede opkaldet, blev optaget med skjult mikrofon og offentliggjort uden hendes tilladelse. Receptionisten klagede.

Receptionisten anførte, at hun ikke var blevet gjort opmærksom på, at samtalen blev optaget eller ville blive offentliggjort i radioen.

Skala FM anførte, at telefonsamtalen var ment som en harmløs spøg i et satirisk indslag.

Pressenævnet fandt, at indslaget ikke havde nogen samfundsmæssig interesse, der kunne begrunde offentliggørelse uden receptionistens samtykke. Da klagers samtykke ikke var indhentet, udtalte nævnet sin kritik. Ét medlem var ikke enig og ville ikke udtale kritik under hensyn til, at den korte (ca. et minut) samtale ikke var krænkende for klager.

Kendelse af 20. januar 2009 (sag nr. 2008-6-0777 – dissens) – kritik

Danmarks Radio sendte et kritisk radioindslag, der omtalte en 17-årig piges ansættelsesvilkår i et callcenter i Spanien. Callcenteret klagede over tilsidesættelse af god presseskik og Danmarks Radios afslag på genmæle.

Callcenteret anførte, at de ikke havde fået forelagt indslagens krænkende oplysninger inden offentliggørelsen. Mediets brug af udsagnet ”lokket” var misvisende, idet det gav indtryk af, at pigen var blevet narret til at underskrive ansættelseskontrakten. Da pigen ikke var fyldt 18, havde hendes far imidlertid underskrevet hendes ansættelseskontrakt.

Danmarks Radio anførte, at man forgæves havde forsøgt at kontakte callcenteret ved midnat dagen forinden offentliggørelse. Man valgte i stedet at citere klagers udtalelse til avisen Urban. Udsagnet ”lokket” henviste til pigens eget udsagn om, at hun var ”eventyrlysten og nysgerrig”.

Pressenævnet fandt, at oplysningerne i indslaget var skadelige for callcenteret. Da oplysningen ikke havde en sådan nyhedsværdi, at Danmarks Radio ikke kunne have afventet callcenterets kommentar inden offentliggørelsen, udtalte nævnet sin kritik. To medlemmer (mindretallet) udtalte, at callcenterets kommentar til oplysningerne fremgik af citatet fra Urban, og fandt derfor ikke grundlag for at udtale kritik.

Nævnet fandt videre, at pigens alder sammenholdt med udsagnet ”lokket” kunne give indtryk af, at klager udnyttede pigens alder til at indgå en for firmaet fordelagtig ansættelseskontrakt. Dette var ikke korrekt, idet pigens far underskrev kontrakten. Klager var berettiget til at få bragt et genmæle heroverfor.

Kendelse af 17. februar 2009 (sag nr. 2009-6-0778) – ikke kritik

Beboerbladet bragte et læserbrev, der omhandlede spørgsmål om familiesammenføring. Læserbrevet var indsendt til Beboerbladets socialrådgiver og brevkasseredaktør og bragt uden anonymisering. Skribenten klagede.

Klager anførte, at henvendelsen ikke var tiltænkt offentliggørelse, ligesom hendes livssituation var ændret på offentliggørelsestidspunktet tre måneder senere.

Beboerbladet anførte, at bladet havde forstået klagers henvendelse til brevkassen som et ønske om at gøre opmærksom på forhold omkring udlændingelovgivningen. Da klager ikke havde anmodet om at få sit brev anonymiseret, var dette ikke sket.

Pressenævnet fandt, at brevkasseskriverne måtte påregne, at henvendelser offentliggøres i brevkassen. Beboerbladet havde ikke været forpligtet til at indhente skribentens accept inden offentliggørelsen eller til at anonymisere henvendelsen, og nævnet udtalte ikke kritik.

Kendelse af 17. februar 2009 (sag nr. 2009-6-0785) – kritik

Pressenævnet udtalte ved kendelse af 16. december 2008 (sag nr. 2008-6-0758) sin kritik af ekstrabladet.dk for at offentliggøre optagelser foretaget med skjult kamera fra kommunalpolitikeres pubbesøg. Nævnet pålagde netavisen at offentliggøre et resumé af nævnets kendelse. Til offentliggørelsen af nævnets kendelse indsatte netavisen links til de kritiserede optagelser. En af de afbildede politikere klagede over offentliggørelsen.

Politikeren anførte, at ekstrabladet.dk havde handlet i strid med god presseskik ved på ny at offentliggøre de skjulte optagelser.

Ekstrabladet.dk tilbød at imødekomme klagers ønske om at fjerne videooptagelsen fra netavisen. Pressenævnet fandt, at ekstrabladet.dk havde tilsidesat god presseskik ved at indsatte optagelserne i relation til offentliggørelsen af nævnets kendelse. Nævnet lagde vægt på, at forholdet derved på ny blev fremhævet. Da de indsatte links måtte anses som en uberettiget kommenterende tilføjelse til offentliggørelsen, udtalte nævnet sin kritik.

Kendelse af 17. marts 2009 (sag nr. 2009-6-0790) – delvis kritik

SE og HØR og seoghoer.dk bragte bl.a. forsideoverskrifterne "Besat af mad" og "Lægen: Dit sexliv er i fare". Inde i bladet bragte SE og HØR artiklen "Tyk og trist", hvori det blev beskrevet, hvordan en entertainer var taget på slankeophold, og at han havde aflyst alle sine optrædender i januar måned. En medkursist havde udtalt, at entertaineren "psykisk er helt nede i kulkælderens". En læge udtalte sig om de fysiske og psykiske konsekvenser for svært overvægtige. Som eksempel inddrog han den landskendte entertainer. Entertaineren klagede.

Klager anførte, at artiklen gav indtryk af, at slankeopholdet skyldtes psykisk ustabilitet. Entertaineren havde gennemført alle arrangementer.

Bladet anførte, at klager tidligere havde indviet offentligheden i livet som overvægtig. Bladets journalist opsøgte klager med henblik på at forelægge oplysningerne for ham, men klager ønskede ikke at tale med bladet, og forelæggelse blev derved umuliggjort.

Klager var som entertainer blandt andet kendt for sine shows, der relaterede sig til klagers egen vægt. Pressenævnet fandt herefter, at klagers slankeophold og vægt kunne have en sådan offentlig interesse, at der var belæg for at omtale forholdet. Pressenævnet fandt imidlertid, at artiklens tekst vedrørende klagers psykiske tilstand måtte anses for meddelelser, der kunne krænke privatlivets fred, og nævnet udtalte sin kritik. Oplysningerne i artiklen om, at entertaineren havde aflyst alle sine optrædender i januar måned, var efter det oplyste baseret på medkursistens udtalelse. Da der hverken var grundlag for at antage, at klager var mentalt ustabil, eller at han havde aflyst arrangementer i januar måned, udtalte nævnet sin kritik af SE og HØR for ikke at efterprøve oplysningen yderligere.

Kendelse af 17. marts 2009 (sag nr. 2009-6-0793) – ikke kritik

KK Københavns Kommuneskole bragte et debatindlæg på en side, der på skift blev skrevet af de 11 medlemmer i Københavns Kommunes Børne- og Ungdomsudvalg. I forlængelse af en politikers indlæg var hans politiske post nævnt samt "lærer på [skole]". Politikeren klagede.

Klager anførte, at bladet havde skrevet hans private arbejdsplads, selv om han ikke havde oplyst denne over for bladet.

Bladet bragte i det efterfølgende nummer en beklagelse af, at klager ikke var informeret om bladets retningslinjer.

Pressenævnet fandt, at det kunne være uhensigtsmæssigt, at der i forbindelse med indlæg anførtes andre titler end dem, skribenterne selv havde oplyst. Angivelse af arbejdssteder kunne give indtryk af, at også arbejdspladsen kunne tages til indtægt for skribentens holdning. Nævnet fandt imidlertid, at det af klagers indlæg fremgik, at indlægget var skrevet med udgangspunkt i skribentens eget politiske engagement, og nævnet udtalte på denne baggrund ikke kritik af KK Københavns Kommuneskole for at påføre navnet på arbejdspladsen, hvor klager underviste.

Kendelse af 17. marts 2009 (sag nr. 2009-6-0795) – ikke kritik

Sjællandske og sjællandske.dk bragte en artikel vedrørende de økonomiske forhold på et opholdssted. I tilknytning til teksten var indsat et billede af et svømmebassin og en sejlåbåd. Parret, der drev opholdsstedet, klagede.

Klagerne anførte, at billederne var hentet fra deres hjemmeside og anvendt uden deres tilladelse.

Avisen anførte, at klagerne var blevet forelagt beskyldningerne i artiklen.

Pressenævnet fandt, at avisen ikke havde tilsidesat god presseskik ved at indsætte billederne, der efter det oplyste var offentligt tilgængelige.

Kendelse af 21. april 2009 (sag nr. 2009-6-0796) – kritik

TV 2 bragte udsendelsen "Forbryderjagt", hvor seerne fulgte politiets faste narkopatrolje. I udsendelsen blev bragt optagelser fra en ransagning i en privat bolig. De afbildede personer i huset og enkelte genstande var slørede. Husets beboer klagede.

Klager anførte, at han trods sløringen efterfølgende var blevet genkendt. Ifølge klager havde TV 2 uden hans tilladelse foretaget og offentliggjort optagelser fra hans private hjem. Under ransagningen insisterede han forgæves på at få oplyst, hvem personen med kameraet var, og bad ham forlade lejligheden. Der blev råbt "Det er politiet" og ikke "Det er politiet og TV 2". Klager havde ikke samtykket til at medvirke i et tv-program.

TV 2 afviste, at klager kunne identificeres i udsendelsen. TV 2 anførte, at politiet efterfølgende havde haft udsendelserne til gennemsyn. Såfremt klager enten på stedet eller efterfølgende havde bedt om, at optagelserne ikke blev bragt, ville politiet have sagt fra.

Pressenævnet fandt, at TV 2 havde tilsidesat god presseskik, fordi der ikke inden offentliggørelsen af optagelserne blev indhentet tilladelse hertil fra den afbildede person, der trods sløring kunne identificeres. Nævnet udtalte videre kritik af, at udsendelsen fejlagtigt gav indtryk af, at klager solgte narkotika.

Kendelse af 21. april 2009 (sag nr. 2009-6-0804) – ikke kritik

TV 2 bragte udsendelsen "Klamphuggerne", der var kritisk over for håndværksarbejdet udført på nogle huse. I udsendelsen var offentliggjort en optagelse indhentet med skjult kamera, hvor en håndværker gav urigtige og vildledende oplysninger om sine faglige kvalifikationer som murer og tømrer samt medlemskab af Byg Garanti over for potentielle kunder. Håndværkeren klagede.

Klager anførte, at han uretmæssigt blev optaget med skjult kamera.

TV 2 anførte, at optagelserne indhentet med skjult kamera dokumenterede, hvordan klager præsenterede sine håndværksmæssige kvalifikationer. Klager oplyste fejlagtigt, at han var murer og tømrer samt medlem af Dansk Byg. Endelig påtog han sig at lave tegninger, som han ikke var kvalificeret til.

Pressenævnet fandt, at det kan have samfundsmæssig interesse at belyse, om håndværkere og bygmestre m.v. har de faglige kvalifikationer, som de oplyser og tager sig betalt for at være i besiddelse af. Information om svendebreve og medlemskab af brancheforeninger kan som udgangspunkt tilvejebringes uden brug af skjult kamera. Klager gav imidlertid urigtige og vildledende oplysninger over for ”muldvarpen” under den samtale, der blev optaget med skjult kamera. På den baggrund fandt nævnet ikke tilstrækkeligt grundlag for at kritisere, at TV 2 offentliggjorde de skjulte optagelser.

Kendelse af 21. april 2009 (sag nr. 2009-6-0807) – kritik

B.T. og bt.dk bragte et interview med en varetægtsfængslet kvinde, der var blevet sigtet for knivdrab på sin kæreste. Interviewet beskrev, hvordan kvinden opfattede hændelsesforløbet forud for drabet. Søsteren til afdøde klagede.

Klager anførte, at artiklen var ensidig og udokumenteret. Avisen kunne have fået den korrekte historie ved et opkald til anklagemyndigheden eller en pårørende.

Avisen erkendte, at familien til den dræbte burde have haft lejlighed til at komme til orde i forbindelse med artiklen, og beklagede over for klager.

Uanset at det fremgik, at interviewpersonen var sigtet og varetægtsfængslet, og hendes udsagn derfor kunne være farvet af personlig interesse i sagen, fandt Pressenævnet, at B.T. burde have undersøgt den sigtedes oplysninger nærmere eller givet afdødes pårørende mulighed for at komme med deres version. Da dette ikke var sket, udtalte nævnet sin kritik.

Kendelse af 21. april 2009 (sag nr. 2009-6-0812 – dissens) – kritik

Århus Stiftstidende bragte artiklen ”Mix af fodbold og højreekstremisme: Nazist på hjemmebane”. Under overskriften var indsat et fotografi af tre personer, der sad og heilede i en sofa. På væggen bag personerne hang et flag med teksten White Pride og et logo. Personerne så ind i kameralinsen. Inden i avisen fulgte artiklen ”Nazist, hooligan og højrenationalist i fælles heil” med henvisning til billedet, der her havde billedteksten ”NAZISTISK TRIO”. Personen omtalt som ”højrenationalist” klagede.

Klager anførte, at han ikke havde givet samtykke til offentliggørelsen af billedet, der var hacket fra en intern hjemmeside og lagt på en offentligt tilgængelig hjemmeside, Redox.dk. Artiklen udpegede fejlagtigt klager som nazisympatisør. På baggrund af billedet havde klager måttet forlade sin bestyrelsespost i foreningen Vederfølner.

Århus Stiftstidende anførte, at klager var nazisympatisør, idet han bevægede sig i dette miljø. Han var fotograferet heilende og gav her udtryk for sin nazistiske sympati. På billedet havde de tre personer fokus på fotografen og var således vidende om, at billedet blev taget. Det var uden betydning, at det var taget i en privat sammenhæng. Billedet havde været tilgængeligt på hjemmesiden Redox.dk.

Pressenævnet finder, at der som udgangspunkt ikke er en sådan almen interesse knyttet til offentliggørelsen af et fotografi fra en privat selskabelig sammenkomst, at det kan bringes uden samtykke. Dette gælder ikke mindst, hvis fotografiet – som i det foreliggende tilfælde – viste personer i kompromitterende situationer. Nævnet bemærkede, at personer i private sammenhænge meget vel kan optræde på en måde, der er udtryk for en ”joke” el. lign.

Nævnet fandt ikke grundlag for at fratage det nævnte udgangspunkt om samtykke. Nævnet udtalte sin kritik af avisen.

Nævnet udtalte endvidere, at der ikke var belæg for at betegne klager som nazist, navnlig med billedteksten ”nazistisk trio”, og udtalte kritik heraf. Et medlem var ikke enig og fandt hverken grundlag for at udtale kritik af offentliggørelsen af billedet eller billedteksten. Dette medlem lagde vægt på, at det pågældende fotografi havde haft den politiske konsekvens for klager, at han ikke

længere var bestyrelsesmedlem. Klager sad heilende i selskab med en erklæret nazist, og de afbildede personer havde fokus på fotografen. Medlemmet fandt på denne baggrund, at det påklagede fotografi havde en sådan offentlig interesse, at der var belæg for at bringe det uden samtykke.

Kendelse af 26. maj 2009 (sag nr. 2009-6-0809) – kritik

Frederiksborg Amts Avis og frederiksborgamtsavis.dk beskrev en forældremyndighedssag, hvor barnet ikke var blevet sendt hjem til sin mor efter endt påskeferie hos sin far i Sverige. Til omtalen var indsat et billede med sønnen. På tidspunktet for artiklens offentliggørelse havde faren forældremyndigheden over drengen. Faren klagede på egne vegne og på vegne af sønnen.

Klager anførte, at avisen ikke havde indhentet tilladelse til offentliggørelsen af billedet fra ham som forældremyndighedsindehaver. I den omtalte sag er billedet krænkende og henhører under privatlivets fred.

Avisen anførte, at navn og billede var relevant at bringe, idet en udeladelse ville have medført forvekslingsrisiko mellem ham og hans to brødre.

Pressenævnet fandt, at det krævede samtykke fra forældremyndighedsindehaveren at offentliggøre navne og billeder af børn i den slags følsomme sager. Da der ikke forelå et samtykke fra klager, burde avisen have sløret drengen. Da dette ikke var sket, udtalte nævnet sin kritik.

Kendelse af 25. juni 2009 (sag nr. 2009-6-0817) – kritik

TV 2 sendte forbrugerprogrammet ”Basta”. Udsendelsen stillede spørgsmålstegn ved bevisvurderingen i de situationer, hvor parkeringsvagten og bilisten var uenige om hændelsesforløbet. TV 2 omtalte kendelser fra fogedretten, hvor parkeringsafgiften var blevet underkendt. Kommunen havde indbragt fire andre kendelser for landsretten. Det blev oplyst i udsendelsen, at kommunen havde køret fogedrettens kendelser. Samme dag som udsendelsen skulle bringes om aftenen, afsagde landsretten om formiddagen kendelse i de pågældende sager og fandt tre ud af fire parkeringsafgifter berettiget. Landsretten udtalte sig om bevisvurderingen i sådanne sager. Landsrettens kendelser blev ikke nævnt i udsendelsen. Kommunen klagede.

Klager anførte, at TV 2 havde tilsidesat god presseskik ved ikke at omtale landsrettens kendelser.

TV 2 anførte, at man ikke havde været bekendt med, hvornår landsretten ville træffe afgørelse. Disse sager var heller ikke omtalt i udsendelsen, ligesom Procesbevillingsnævnet havde givet tilladelse til, at to af kendelserne kunne indbringes for Højesteret.

Pressenævnet fandt, at TV 2 havde tilsidesat god presseskik ved ikke at have omtalt landsrettens vurdering af bevisproblematikken i de afgjorte sager. Nævnet udtalte sin kritik.

Kendelse af 25. juni 2009 (sag nr. 2009-6-0821) – kompetence

På Politiken.dk Videnskabsblog bragte videnskabsredaktøren et indlæg, som læserne kunne kommentere. Redaktøren henviste til forskellige begivenheder og personer, herunder en dansk professor. Professoren klagede.

Klager anførte, at redaktøren havde tillagt ham synspunkter, han ikke havde.

Politiken.dk anførte, at blogindlæg er en subjektiv genre på linje med anmeldelser. Et blogindlæg er ikke en artikel.

Det er Pressenævnets opfattelse, at debatsider, hvor udefrakommende kan skrive uredigerede debatindlæg, som udgangspunkt ikke er omfattet af medieansvarsloven, idet der er tale om en uredigeret envejskommunikation. Diskussionsoplægget på Politiken.dk var imidlertid et redigeret indlæg skrevet af en af avisens redaktører. Nævnet fandt herefter, at det påklagede blogindlæg måtte sidestilles med en leder-/klummeartikel, der omfattes af medieansvarsloven og derved Pressenævnets kompetence. Klagen blev realitetsbehandlet.

Kendelse af 25. juni 2009 (sag nr. 2009-6-0832) – ikke kritik

B.T. bragte en omtale af, hvordan et kærlighedsforhold mellem en træner og en spiller i FCK skabte uro. Træneren klagede.

Klager anførte, at oplysningerne om det private forhold henhørte under privatlivets fred.

B.T. anførte, at omtalen handlede om den uro, forholdet havde skabt, og den sportslige betydning det kunne have for holdets præstationer.

Pressenævnet fandt, at FCKs forhold var af klar almen interesse. Dette indebærer som udgangspunkt ikke, at også spillernes privatliv har almen interesse. I det foreliggende tilfælde lagde Pressenævnet til grund, at forholdet havde medført uro blandt spillerne og kunne have haft betydning for klubbens resultater. Da artiklerne i B.T. ikke indeholdt oplysninger om klagers privatliv i videre omfang end hvad der var rimeligt af hensyn til omtalen af FCKs forhold, udtalte Pressenævnet ikke kritik af omtalen af klagers private forhold.

Kendelse af 25. juni 2009 (sag nr. 2009-6-0834) – ikke kritik

Urban omtalte, at en kemistuderende på et universitet havde erkendt sig delvist skyldig i fremstilling af narkotika på universitetets laboratorium. Til artiklen var indsat tre billeder af den studerende (med en sort bjælke over øjnene) hentet fra vedkommendes åbne Facebook-profil. Den studerende klagede.

Klager anførte, at billederne var bragt uden klagers samtykke og i strid med hans ophavsrettigheder. Billederne havde endvidere ikke nogen almen interesse.

Urban anførte, at sagen havde almen interesse, da den omhandlede misbrug af faciliteter på et offentligt universitet. Billederne var offentligt tilgængelige på Facebook-profilen.

Pressenævnet bemærkede indledningsvis, at spørgsmålet om, hvorvidt avisen ved brug af billederne havde krænket eventuelle ophavsrettigheder, henhørte under domstolene og faldt uden for nævnets kompetence.

Pressenævnet fandt, at sagen havde almen interesse, og fandt ikke grundlag for at kritisere, at Urban i forbindelse med omtalen af sagen bragte delvis slørede billeder af klager. Nævnet fandt heller ikke grundlag for at kritisere, at Urban hentede billederne fra klagers åbne Facebook-profil.

Kendelse af 18. august 2009 (sag nr. 2009-6-0837) – delvis kritik

Børsen bragte forsidesartiklen ”Skype-stiftere beskyldt for tyveri”. Artiklen indledtes med: ”Skype-stifterne [navn A] og [navn B] står over for to store juridiske udfordringer”. Til artiklen var indsat et billede af A og B. Inde i avisen bragte Børsen overskriften ”Skype-stiftere anklages for tyveri af teknologi”. Artiklen omtalte, at internettelefoniselskabet var blevet indstævnet for at have krænket patentrettigheder. Stifterne solgte i 2005 Skype til Ebay og var i 2007 udtrådt af selskabets ledelse. En af stifterne klagede.

Klager anførte, at han ikke længere tegnede selskabet, og at han derfor ikke var part i retssagen.

Børsen anførte, at klager ikke var direkte part i patentkrænkelsessagen, og avisen heller ikke havde skrevet, at klager var ”stævnet” eller ”sagsøgt”. Den påståede patentkrænkelse var imidlertid sket på et tidspunkt, hvor klager tegnede Skype.

Pressenævnet fandt, at overskrifterne gav indtryk af, at klager var part i den omtalte sag. Det var imidlertid nogle selskaber, der var indstævnet i patentkrænkelsessagen, og nævnet udtalte kritik af overskrifternes formulering.

Kendelse af 18. august 2009 (sag nr. 2009-6-0840) – kritik

TV 2 sendte udsendelsen ”ALARM 112”, hvor seerne fulgte ambulancelæger og redderes arbejde. I udsendelsen blev bragt optagelser fra en trafikulykke. I udsendelsen så man ambulancefolkene

ankomme til ulykkesstedet. En ambulanceassistent udtalte sig om et trafikoffers helbredstilstand og oplyste herunder, at hun led af angstanfald. Trafikofret klagede.

Klager anførte, at ambulancefolkene var blevet gjort opmærksomme på, at klager ikke ville optages. Hun gjorde ambulanceassistenten opmærksom på, at hun led af angstanfald. Dette blev fortalt i udsendelsen. På trods af sløringen var klager blevet genkendt.

TV 2 anførte, at der var foretaget en effektiv sløring af klager. Fotografen hørte ikke, at klager skulle have udtalt, at hun ikke ville filmes.

Pressenævnet fandt, at der var en klar almen interesse knyttet til ambulancepersonalets arbejde, men at dette ikke kunne begrunde, at der uden samtykke fra de berørte blev vist billeder af personer, der havde været udsat for en trafikulykke, når der i den forbindelse blev bragt oplysninger om deres helbredsforhold. Nævnet lagde vægt på, at klagers angstanfald blev omtalt uden hendes samtykke. Nævnet udtalte derfor sin kritik af TV 2.

Kendelse af 16. september 2009 (sag nr. 2009-6-0847) – ikke kritik

Berlingske Tidende bragte en reportage forud for domfældelse af en tidligere direktør, der var tiltalt for bedrageri for ca. en milliard kroner. Avisen gisnede om straffens længde, og i den forbindelse var indsat et persongalleri af personer, der tidligere var dømt for økonomisk kriminalitet. Personerne var indsat med navn og billede. Én af de afbildede personer klagede. Klager var idømt fire års fængsel ved landsretten i 1997.

Klager anførte, at avisen havde krænket privatlivets fred ved at omtale klagers tidligere straffedom uden hans samtykke. Ingen almen interesse krævede offentlig omtale af en sag, der var pådømt for tolv år siden. Avisen kunne have beskrevet klagers sag uden gengivelse af navn og billede.

Berlingske Tidende anførte, at klagers sag var en betydelig sag, og at sagen ville indgå i bedømmelsen af strafniveauet for andre. Dommen var med til at fastlægge retstilstanden på dette område, ligesom sagen var velkendt i erhvervskredse.

Pressenævnet fandt, at straffesagen på tidspunktet for omtalen i Berlingske Tidende - 12 år efter landsrettens dom - havde en begrænset offentlig interesse i relation til klager, men at dommen på tidspunktet havde en offentlig interesse i relation til strafudmålingen i den omtalte bedragerisag. Under hensyn til karakteren af klagers sag, og at denne flere gange tidligere havde været omtalt, uden at omtalen havde givet anledning til klage fra klager, fandt nævnet hverken grundlag for at udtale kritik af Berlingske Tidende for at omtale dommen eller for ikke at sløre klager.

Kendelse af 16. september 2009 (sag nr. 2009-6-0852) – delvis kritik

JydskeVestkysten og jv.dk bragte under overskriften ”Fire års fængsel i Danmarks største ketamin-sag” en omtale af en retssag, hvor en mand var dømt for forsøg på at indsmugle ketamin. I artiklen var den dømte omtalt ved navn og alder, ligesom følgende udsagn fremgik: ”bor i [bynavn] nord for Odense med sin danskfødte kone og tre børn på ni, seks og to år”. Den dømte klagede.

Klager anførte, at udsagnet var en krænkelse af privatlivets fred. Klageren havde et særpræget navn, og med den gengivelse havde det været muligt at genkende familien, hvortil kom, at de to ældste børn som følge af avisomtalen var blevet mobbet i skolen.

Avisen anførte, at med en vis detaljeringsgrad i informationerne undgik man, at uskyldige blev forvekslet med dømte. Af samme grund var det relevant at nævne, at klager var dansk gift og havde tre børn i [bynavn]. Oplysningerne om klagers familieforhold fremkom endvidere under den offentlige retssag og var ikke fra rettens side behæftet med nogen begrænsninger i forhold til offentliggørelse.

Pressenævnet fandt, at retssagen, der i overensstemmelse med retsplejeloven blev behandlet i offentlighed, havde almen interesse, og at der heller ikke var grundlag for at kritisere avisen for at identificere klager. Nævnet fandt imidlertid, at avisen har tilsidesat god presseskik ved at inddrage klagers børn i omtalen, og nævnet udtalte derfor sin kritik af avisen.

Kendelse af 16. september 2009 (sag nr. 2009-6-0856) – kritik

Politiken.dk bragte den 29. juni og 1. juli kl. 9.29 og kl. 9.33 artikler, hvori en vagt i et supermarked blev beskyldt for at fremføre falske tyverianklager mod en kunde af cubansk oprindelse. Kunden mente, at den falske anklage var racistisk motiveret. Politiken.dk rettede efter offentliggørelsen henvendelse til supermarkedet for at få deres kommentar. Supermarkedets kommentarer blev lagt på netavisen 1. juli kl. 14.55. Supermarkedet klagede.

Supermarkedet anførte, at det var skadeligt for deres omdømme, at påstandene fik lov at stå uimodsagt. Avisens holdning til at være et webmedie og derfor nødt til at arbejde hurtigt, kunne ikke retfærdiggøre, at høringspligten blev tilsidesat.

Politiken.dk anførte, at de særlige arbejdsforhold på elektroniske medier gjorde, at en nyhed og reaktioner herpå ofte blev bragt i etaper for at få selve nyheden hurtigt ud. Dette betød, at en nyhed og de opfølgende reaktioner burde anses som én historie, hvor en angreben part altid skulle have lov til at forsvare sig i en opfølgende artikel. Politiken.dk beklagede dog, at klager ikke blev kontaktet inden offentliggørelsen.

Pressenævnet fandt, at sagen ikke havde en sådan aktualitet, at der var grund til at bringe beskyldningen, førend politiken.dk havde rettet henvendelse til klager og derved haft mulighed for at bringe klagers svar i sammenhæng med angrebene i artiklerne. Ved at undlade dette havde politiken.dk tilsidesat god presseskik.

Kendelse af 7. oktober 2009 (sag nr. 2009-6-0887) – alvorlig kritik

Ekstra Bladet bragte med forsideoverskrifterne "FLYV [KLAGER] HVIS DU TØR" og "SPARE-VANVID: Vil du flyve med en pilot, der har været på vagt 14 timer i træk og op til 60 timer om ugen?" en kritisk omtale af arbejdsforholdene i flyselskaber, navnlig hos ét selskab. Dette flyselskab klagede.

Flyselskabet anførte, at flyvesikkerheden havde højeste prioritet, og at det var skadeligt for klagers omdømme, når der blev sat spørgsmålstegn ved sikkerheden på et fejlagtigt grundlag, ligesom Ekstra Bladet ikke forinden offentliggørelse havde indhentet klagers kommentar. Ifølge interne regler måtte klagers piloter maksimalt arbejde 47,5 timer om ugen og maksimalt have to 14 timers arbejdsdage om måneden. Timerne inkluderede hviletid.

Ekstra Bladet afviste, at der var bragt forkerte oplysninger. Artiklerne omhandlede et arbejdstidsproblem, som skyldtes et EU-direktiv, som i Danmark i særdeleshed ville ramme klagers piloter. Flyselskabets egne piloter havde over for avisen oplyst, at de arbejdede "op til 14 timer eller længere uden hvile" og at en arbejdsuge kunne være op til 60 timer.

Pressenævnet fandt, at Ekstra Bladet i strid med de faktiske forhold fremstillede praksis hos klager således, at piloterne af flyselskabet blev presset til at arbejde op til 60 timer ugentligt og op til 14 timer i træk uden hviletid. Nævnet fandt videre, at Ekstra Bladet inden offentliggørelse burde have kontrolleret de meget alvorlige og skadelige beskyldninger, herunder ved forelæggelse for klager. Ved at undlade det havde avisen tilsidesat god presseskik, og nævnet udtalte sin alvorlige kritik.

Kendelse af 23. november 2009 (sag nr. 2009-6-0892) – delvis kritik

B.T. bragte en omtale af rydningen af Brorsons Kirke, hvor afviste asylansøgere havde taget ophold for at undgå hjemsendelse. Borgerinitiativet Kirkeasyl bistod de afviste asylansøgere. For at kortlægge præstens funktion ringede B.T. til præsten under dække af at ville give husly til afviste asylansøgere. Under telefonsamtalen indvilligede præsten i at videregive "muldvarpens" telefonnummer til personer, der sørgede for koordineringen af husly til asylansøgerne. På baggrund af telefonsamtalen bragte avisen bl.a. forsideoverskriften "Brorson-præsten er bagmand". Inde i avisen bragte B.T. artiklen "Bagmand i illegalt netværk" med underoverskriften "Brorson-præsten afsløret i at hjælpe med at skjule illegale flygtninge. Hvis det bevises, kan han få fængselsstraf, vurderer jura-professor". Præsten og borgerinitiativet klagede.

Præsten anførte, at telefonsamtalen var optaget uden hans samtykke eller vidende. Telefonsamtalen gav ikke dækning for overskriften, hvor klager udpeges som ”bagmand” for et netværk, der skjuler afviste asylansøgere.

B.T. anførte, at det ifølge telefonsamtalen var rimeligt at bruge ordet ”bagmand”. Præsten fungerede som en slags koordinator mellem personer, der ønskede at skjule flygtninge.

Vedrørende borgerinitiativet fandt Pressenævnet, at det som udgangspunkt ikke kunne anses for at have partsevne i forhold til klager vedrørende omtale af asylansøgenes forhold. Da avisen imidlertid bragte et udsagn fra en pressetalsmand fra Pressegruppen, og klagen var indgivet af en navngiven repræsentant fra Pressegruppen, fandt nævnet, at borgerinitiativet ved Pressenævnet havde den fornødne partsevne vedrørende klagen i sagen.

Det fulgte af udlændingelovens § 59, at det var strafbart at bistå udlændinge med ulovligt ophold i Danmark. Pressenævnet fandt, at telefonsamtalen, der var optaget uden præstens vidende, havde en sådan væsentlig samfundsmæssig interesse, at den kunne begrunde offentliggørelsen uden klagers samtykke. Da dokumentationen kun vanskeligt syntes at kunne være fremskaffet på anden vis, og avisen efterfølgende havde forsøgt at indhente klagers kommentarer hertil, udtalte nævnet ikke kritik af B.T. for at offentliggøre samtalen. Pressenævnet fandt ikke, at artiklerne eller telefonsamtalen gav grundlag for at betegne præsten som ”bagmand”, og nævnet udtalte sin kritik af overskrifternes formulering.

Kendelse af 23. november 2009 (sag nr. 2009-6-0904) – ikke kritik

Beboerbladet Gadespejlet citerede dele af et indlæg fra en åben Facebook-gruppes profil. De kritiske indlæg blev kommenteret i Gadespejlet. Skribenten af indlægget klagede.

Skribenten anførte, at bladet havde gengivet indlægget uden klagers samtykke, og bladet havde ikke orienteret klager om artiklen i beboerbladet.

Gadespejlet anførte, at Facebook er et offentligt tilgængeligt internetforum, der frit kan citeres.

Pressenævnet fandt, at Gadespejlet ikke havde tilsidesat god presseskik ved at offentliggøre dele af indlægget uden klagers samtykke. Nævnet fandt heller ikke, at indlægget havde et sådant indhold, at dette burde have været forelagt klager inden offentliggørelse, og nævnet udtalte ikke sin kritik af Gadespejlet.

Kendelse af 26. november 2009 (sag nr. 2009-6-0900) – kompetence

Nyhedsbureauet Newspaq udsendte en artikel via nyhedstjenesterne Newspaq Arbejdsliv og Newspaq Indland og offentliggjorde desuden artiklen på hjemmesiden newspaq.dk.

Der blev klaget over udsendelserne via Newspaq Arbejdsliv og Newspaq Indland og artiklen på newspaq.dk, og Pressenævnet skulle derfor tage stilling til, hvorvidt tjenesterne var omfattet af nævnets kompetence.

Under sagen oplyste nyhedsbureauet, at nyheder blev udsendt til abonnenterne, hvoraf nogle valgte at bringe artiklerne uredigeret, mens andre redigerede artiklerne. Det var alene medier og fagforeninger, der var tilmeldt tjenesten, men alle kunne optages som kunder, herunder også privatpersoner. Newspaq tillod ikke, at kunder autodistribuerede nyheder uden også at autodistribuerede korrektioner og opdateringer. For at læse hele nyheden på newspaq.dk skulle man være abonnent.

Nyhedsbureauet Newspaq havde indgivet anmeldelse til Pressenævnet, jf. medieansvarslovens § 8, stk. 1, jf. § 1, nr. 3.

Da nyhedstjenesterne Newspaq Arbejdsliv og Newspaq Indland samt newspaq.dks formidling kunne sidestilles med nyhedsformidling fra den trykte presse, og det var muligt for såvel medier, erhvervskunder som privatpersoner at tilmelde sig, fandt nævnet, at tjenesterne kunne anses for omfattet af medieansvarsloven og derved også Pressenævnets kompetence. Klagen blev herefter realitetsbehandlet.

Kendelse af 16. december 2009 (sag nr. 2009-6-0911 – dissens) – delvis kritik

Stiften.dk omtalte under overskriften ”Taxatur endte i vold og tumult” en taxatur, der var endt i håndgemæng mellem taxachaufføren og kunden. I artiklen udtalte kunden bl.a.: ”chaufføren, der talte udmærket dansk”. Taxaselskabet klagede.

Klager anførte bl.a., at avisen med udsagnet ”chaufføren, der talte udmærket dansk” lod læserne vide, at der var tale om en person med anden etnisk baggrund end dansk. Oplysningen var irrelevant, og læserne af internetavisen havde efterfølgende skrevet racistiske kommentarer mod chauffører med anden etnisk herkomst.

Stiften.dk anførte, at debatten på hjemmesiden blev fjernet, idet debatten var ved at antage en form og et indhold, der stred mod avisens debatregler.

Pressenævnet fandt ikke i det konkrete tilfælde grundlag for at kritisere avisen for udsagnet ”chaufføren, der talte udmærket dansk”. Ét medlem var ikke enig og fandt, at avisen med udsagnet fremdrog chaufførens etniske oprindelse, uden at det i sammenhængen var sagligt begrundet, og på en måde, der var egnet til at lægge personer med anden etnisk baggrund end dansk for had. Dette medlem ville derfor udtale kritik af avisen.

Kendelse af 16. december 2009 (sag nr. 2009-6-0921) – delvis kritik

Frederiksborg Amts Avis bragte en omtale, der kritiserede nordsjællandske kommuner for at bruge flere penge på administration end mange af landets øvrige kommuner. Kritikken var understøttet af en analyse udarbejdet af en afdeling af et konsulentbureau. Bureauet havde udarbejdet et fortroligt notat om analysen til internt brug. En konsulent havde fået udleveret en kopi af notatet fra bureauet og medbragt kopien til et møde med avisen. Avisen brugte oplysningerne i notatet i omtalen med konsulenten som kilde. Konsulenten klagede over tilsidesættelse af god presseskik og afslag på genmæle.

Klager anførte, at avisen var kommet i besiddelse af notatet uretmæssigt og uden klagers viden, antageligt ved at have taget en fotokopi under mødet. Det blev klart tilkendegivet over for avisen, at notatet ikke kunne offentliggøres.

Frederiksborg Amts Avis anførte, at klager lod avisen tage en kopi af notatet under mødet. Efter avisens opfattelse havde klager givet tilladelse til at bruge tallene i notatet med ham som kilde.

Pressenævnet bemærkede, at der var afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt avisen havde tilladelse fra klager til at bruge tallene i notatet med klager som kilde. Pressenævnet fandt, at det måtte påhvile avisen at kunne dokumentere, at der var indgået en aftale af det indhold, avisen hævdede, det ville sige en aftale, der indebar, at avisen i givet fald ikke blot kunne bruge oplysningerne i notatet, men kunne gøre det med angivelse af klager som kilde til oplysningerne. Da avisen ikke havde præsenteret en sådan dokumentation, fandtes Frederiksborg Amts Avis at have tilsidesat god presseskik ved uden samtykke fra klager at have offentliggjort oplysninger fra notatet med klager som kilde.

2.2 Sager om genmæle

Reglerne om genmæle giver adgang til at korrigere oplysninger af faktisk karakter i en sag, der har været omtalt i et massemedie. Den, som oplysningerne vedrører, kan fremsætte anmodning om genmæle, og anmodningen skal altid først fremsættes til vedkommende massemedie selv. Anmodningen til mediet skal være skriftlig, og fristen er 4 uger regnet fra offentliggørelsen i mediet, jf. medieansvarslovens § 36, stk. 3. Hvis mediet afslår at bringe genmælet, eller genmælet er ufyldestgørende, kan sagen indbringes for Pressenævnet. Dette skal ske senest 4 uger efter at mediets svar er kommet frem, jf. medieansvarslovens § 40, stk. 1 og stk. 2.

Mediet kan kræve, at den, der fremsætter anmodningen, selv udformer genmælet, og genmælets indhold skal i alt væsentligt være begrænset til nødvendige faktiske oplysninger, jf. medieansvarslovens § 38.

Pressenævnet har udarbejdet en vejledning, der indeholder oplysninger om betingelser for og udformning af genmæle m.v. Vejledningen kan hentes på Pressenævnets hjemmeside under fanebladet Klagevejledning, Vejledning om genmæle, og kan desuden fås i nævnets sekretariat.

Til illustration af nævnets praksis refereres nedenfor enkelte af nævnets sager fra 2009. Til yderligere belysning af Pressenævnets praksis på området henvises til nævnets tidligere årsberetninger.

Kendelse af 17. februar 2009 (sag nr. 2008-6-0781) – genmæle

TV 2 Nord bragte en række indslag vedrørende formodede ulovlige arbejdsforhold for østeuropæere, der skovede juletræer. I den forbindelse blev der vist optagelser fra en juletræsplantage. På optagelserne kunne man også se et hus. Ejeren af huset klagede.

Klager anførte, at han boede i huset, der var kendt som "Dallas huset". Den afbildede jord tilhørte juridisk set klager, men var bortforpagtet til en juletræsproducent. Klager var selv ophørt med at producere juletræer. Indslaget gav imidlertid indtryk af, at han var involveret i sagen, hvilket ikke var korrekt.

TV 2 Nord afviste, at indslaget forbandt klageren med forholdene. Der var tale om generelle baggrundsbilleder i en interviewsituation.

Pressenævnet fandt, at billedet af klagers ejendom kunne give seerne indtryk af, at klager som ejer af det afbildede hus var involveret i sagen, hvilket ikke var korrekt. Da indslagene forholdt sig kritisk til arbejdsforholdene, var indslagene egnede til at påføre klager skade af betydning. Ejeren var derfor berettiget til at få bragt et genmæle.

Kendelse af 17. marts 2009 (sag nr. 2009-6-0794 – dissens) – ikke genmæle

Berlingske Tidende og berlingske.dk bragte en lederartikel, hvoraf følgende udsagn fremgik: "Iran, som giver penge i stor stil ikke alene til [et parti], men også andre bevægelser som Hizbollah i Libanon og til Hamas". Avisen fremlagde tre avisartikler, der lå til grund for udsagnet. Partiet klagede.

Klager anførte, at partiet var forbudt i Iran. Lederen forsøger at skabe en udokumenteret og falsk sammenkobling mellem klager som politisk parti og forskellige militante bevægelser, hvis arbejdsmetode og aktiviteter strider mod partiets metoder.

Berlingske Tidende anførte, at partiet ikke dokumenterede, at påstanden om, at Iran gav penge til partiet, var ukorrekt.

Pressenævnet fandt, at udsagnet måtte forstås som en faktisk oplysning om, at den iranske stat havde kanaliseret midler til partiet. Oplysningen om, at klager skulle have modtaget penge fra staten Iran, hvor partiet efter det oplyste var forbudt, var egnede til at påføre klager skade af betydning. Nævnet fandt, at det lå uden for Pressenævnets kompetence at tilsidesætte de fremlagte kilder og dermed underkende oplysningens rigtighed. På denne baggrund fandt nævnet, at klager ikke var berettiget til at få bragt et genmæle. Et medlem var ikke enig og udtalte, at klageren havde bestridt, at oplysningen om, at staten Iran havde kanaliseret midler til partiet, var korrekt. På grundlag af de begrænsede muligheder for at føre bevis for nævnet var der efter dette medlems opfattelse ikke grundlag for at fastslå, at oplysningen var utvivlsomt rigtig, og medlemmet stemte derfor for, at klager var berettiget til at få bragt et genmæle.

Kendelse af 25. juni 2009 (sag nr. 2009-6-0822 – dissens) – delvis genmæle

TV 2 bragte udsendelsen "Operation X: Pumpede kyllinger", der beskrev kyllingeproduktion. Udsendelsen omtalte bl.a., hvordan "neutralmarineret" og "naturelmarineret" kyllingefileter ofte var tilsat vand og tilsætningsstoffer, så kyllingefiletten ikke var 100 % kyllingekød, men en procentdel vandlage. Det siges ikke, at der var tilsat svineprotein. I udsendelsen blev det nævnt, at der var næsten 40 % vand, sukker og tilsætningsstoffer i nogle af en navngiven kyllingeproducents fileter. Senere i udsendelsen fremgik det af et eksperiment, at vandet løb ud af fileten, hvis der sprøjtedes

38 % væske i fileten, mens der ved anvendelse af svinepulver kunne sprøjtes mindst 100 % væske i en filet, uden at vandet løb ud. En kyllingeproducent og producentforening klagede.

Klagerne anførte, at formålet med programmet og eksperimentet var at vise seerne, at der nok også i praksis injiceredes svineprotein i kyllingefileter. Det var faktisk forkert, når det anførtes, at der fandtes svineprotein i danske kyllinger.

TV 2 anførte, at det ikke i udsendelsen blev påstået, at der fandtes svineprotein i danske kyllinger. Det fremgik klart, at der var tale om et forsøg for at se, hvor meget vand der kunne pumpes i en kyllingefilet, henholdsvis med og uden brug af tilsætningsstoffer.

Pressenævnet fandt, at producentforeningen ikke var klageberettiget. Klagen behandledes alene i relation til producenten.

Pressenævnet fandt, at udsendelsen kunne efterlade det indtryk, at producenten anvendte svinepulver i sine kyllingefileter, hvilket ikke var tilfældet. Klager var derfor berettiget til et genmæle. Ét medlem var ikke enig og fandt, at indsprøjtningen af svinepulveret klart fremstod som et forsøg, og at dette ikke blev sat i forbindelse med klagers produkter. Dette medlem fandt ikke klager berettiget til et genmæle.

Kendelse af 24. november 2009 (sag nr. 2009-6-0855) – genmæle

B.T. omtalte regler for registrering af indkomst fra prostitutionsvirksomhed. Artiklen beskrev, at prostitution var blevet afkriminaliseret, men at det ikke var muligt for prostituerede at blive registreret hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for at betale den lovpligtige moms. I artiklen var anført: ”Enhver form for prostitution er ulovlig i Danmark. Derfor må myndighederne ikke registrere og servicere virksomheder, der beskæftiger sig med salg af sex.” En organisation, der udtalte sig i artiklen, klagede.

Organisationen anførte, at avisen ikke skelnede mellem enkeltmandsvirksomheder og selskaber.

B.T. anførte, at Folketinget afkriminaliserede prostitution, men ikke legaliserede den. Prostitution var stadig ulovligt (men ikke strafbart). Af samme grund kunne prostituerede ikke som selvstændige erhvervsdrivende registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Pressenævnet lagde til grund, at salg af (egne) ydelser ved prostitution blev afkriminaliseret i 1999. Indtægterne herfra var skatte- og momspligtige efter lovgivningens almindelige regler, og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen registrerede enkeltpersoners virksomhed. I henhold til straffeloven var det ikke tilladt at tjene penge på andres salg af ydelser ved prostitution (rufferi) – og denne type virksomhed kunne derfor ikke registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Pressenævnet fandt herefter, at det påklagede udsagn ikke var utvivlsomt rigtigt, idet Erhvervs- og Selskabsstyrelsen registrerede enkeltmandsvirksomheder. Da udsagnet var egnet til at påføre prostituerede – hvis interesser klager varetog – skade af betydning, var organisationen berettiget til at få bragt et genmæle.

E. REGISTER

Registret indeholder emner omtalt i årsberetningerne 1992-2009.

Emne	År	Side
112-udsendelser	2001	s. 12
Adresseændring, klagefrist	2005	s. 19
Advarsler	2007	s. 20
Afdød, partsevne	2002	s. 5
Agent provocateur	1998	s. 8
Anmeldelse, ansvarshavende redaktør	1995	s. 9
	1996	s. 7
	1997	s. 14
Anmeldelse, hjemmeside	1997	s. 14
Anmeldelse, virkningstidspunkt	2006	s. 22
Anmeldelser, af film, bøger etc.	2001	s. 15
Annoncer, forelæggelse	1997	s. 9
Anonymisering, billedmateriale	2006	s. 21
Arkivmateriale	2004	s. 20
Artikelserie	2000	s. 11
Artikelserie, klagefrist	2005	s. 19
Berigtigelse	2000	s. 10
	2004	s. 22
Berigtigelse, definition	1998	s. 10
Berigtigelse, fast rubrik	1998	s. 5
Berigtigelse, indhold	2001	s. 13
Bevis, modstridende forklaringer	2003	s. 21
Billedbrug, identifikation	1996	s. 6
Billedmanipulation	2002	s. 8
Billedmateriale	2000	s. 11
Billedmateriale, anonymisering	1996	s. 7
	2006	s. 21
Billedmateriale, samtykke	1994	s. 5
Blogs	2004	s. 19
Bøde, dom	1998	s. 14
Båndede samtaler	1997	s. 10
	2004	s. 21
Båndede samtaler, telefoninterview	2006	s. 19
Båndede samtaler, telefonsamtale	2005	s. 21
Citat	2002	s. 11
	2003	s. 21
Citathistorier, forelæggelse	2007	s. 20
Citathistorier, Ritzaus Citattjeneste	2006	s. 20
Datatsynet, sletning	2009	s. 20
Debatindlæg	2000	s. 12
	2004	s. 20

Debatindlæg, forelæggelse	1997	s. 9
Debatindlæg, Internettet	2006	s. 21
Debatindlæg, redigering	1993	s. 7
	1996	s. 6
Debatindlæg, sprogbrug	2001	s. 17
Dokumentarprogrammer	2001	s. 12
E-mail, klage	1999	s. 8
	2000	s. 8
	2002	s. 4
Egen drift	1995	s. 9
	1999	s. 7
Egen drift, forretningsorden	1994	s. 7
Egen drift, inhabilitet	1997	s. 6
Egen drift, konkrete sager	1997	s. 5
Elektroniske debatfora	2004	s. 19
Elektroniske medier, anmeldelse	1998	s. 13
Ensidighed	2003	s. 23
Erhvervsjournalistik	1995	s. 7
Etniske minoriteter, sigøjnere	1993	s. 6
Etniske tilhørsforhold	2002	s. 7
Facebook	2009	s. 18
Fiktion, fiktiv sammenhæng	2001	s. 16
Fogedforbud	2009	s. 20
Forelæggelse	2002	s. 10
Forelæggelse, citathistorier	2007	s. 20
Forelæggelse, flere medier	1998	s. 9
Forelæggelse, forsøg	1997	s. 9
Forening, partsevne	2002	s. 5
Formkrav, e-mail	1999	s. 8
	2000	s. 8
	2002	s. 4
Foto	2000	s. 11
Fremmedsprog	2004	s. 19
Genmæle, definition	1998	s. 10
Genmæle, faktiske oplysninger	2000	s. 12
Genmæle, klagevejledning	1996	s. 7
Genmæle, offentliggørelse	1997	s. 6
	1998	s. 6
Genmæle, redaktionelle bemærkninger	1997	s. 7
Genmæle, straffesag	1997	s. 13
Genmæle, udformning	1993	s. 7
	1994	s. 7
	1996	s. 5
Genmæle, vejledning	1999	s. 11
Genoptagelse	2008	s. 18
Gentagelse, krænkelse	1998	s. 13
Genudsendelse	2008	s. 18
God presseskik, massemediernes handlemåde	1993	s. 6

Grundloven § 63	1998	s. 7
Helligdage, klagefrist	2005	s. 19
Hjemmeside, anmeldelse	1997	s. 14
	1998	s. 13
Høring, krænkende oplysninger	1995	s. 5
Identitet, efterprøvelse	2003	s. 22
Injurier, kompetence	2006	s. 21
Internetmedier, anmeldelse	1997	s. 14
	1998	s. 13
Internettet, debatindlæg og ledere	2006	s. 21
Internettet, klagefrist	2007	s. 19
Internettet, offentliggørelse	2005	s. 23
Internettet, sletning	2009	s. 20
Interview	1998	s. 9
	2003	s. 21
Interview, mindreårige	2004	s. 21
Interview, radio og tv	1996	s. 5
Journalisters adfærd	1997	s. 13
Journalistisk arbejdsmetode, massemediernes handlemåde	1993	s. 6
Kanal 4, kompetence	2008	s. 20
Kendelsesresumé, offentliggørelse	1995	s. 5
	1997	s. 6
	1998	s. 6
Kendelsesresumé, ordlyd	2006	s. 19
Kendelsesresumé, placering	1995	s. 5
Kendelsesresumé, udformning	1996	s. 5
Kildeangivelse	2002	s. 9
Kildekreditering	2001	s. 11
Klage, medie under konkurs	2002	s. 7
Klage, videregivelse	2006	s. 20
Klagefrist, adresseændring	2005	s. 19
Klagefrist, artikelserie	2005	s. 19
Klagefrist, helligdage	2005	s. 19
Klagefrist, Internettet	2007	s. 19
Klagefrist, manglende klagevejledning	2003	s. 20
Klagefrist, mediernes behandling	2003	s. 20
Klagefrist, noninformation	2005	s. 20
Klagevejledning	1999	s. 9
	2003	s. 20
Klagevejledning, genmæle	1996	s. 7
Kompetence, erhvervsjournalistik	1995	s. 7
Kompetence, fogedforbud	2009	s. 20
Kompetence, god presseskik og genmæle	1992	s. 5
Kompetence, injurier	2006	s. 21
Kompetence, Kanal 4	2008	s. 20
Kompetence, navneforbud	1997	s. 12
Kompetence, ophavsret	2001	s. 11
Kompetence, retsplejeloven	1993	s. 6

Kompetence, sletning	2009	s. 20
Kompetence, straffeloven	1993	s. 5
Kompetence, TV 3	1995	s. 7
Konkurs, mediet under konkurs	2002	s. 7
Krænkelse, gentagelse	1998	s. 13
Krænkende oplysning	2002	s. 10
Krænkende oplysning, høring	1995	s. 5
Lokalradio- og tv-virksomhed, ansvarshavende redaktør	1996	s. 7
Læserbreve	2000	s. 12
	2003	s. 21
	2004	s. 20
Læserbreve, forelæggelse	1997	s. 9
Læserbreve, redigering	1993	s. 7
	1996	s. 6
Læserbreve, sprogbrug	2001	s. 17
Manglende offentliggørelse, straffesag	1995	s. 6
	1996	s. 6
	1997	s. 13
	1998	s. 14
Medieansvarsloven § 1, nr. 2	2008	s. 20
Medieansvarsloven § 5	1995	s. 9
	1996	s. 7
Medieansvarsloven § 5, redaktørskifte	1997	s. 14
Medieansvarsloven § 8	1998	s. 13
	2006	s. 22
Medieansvarsloven § 38	1993	s. 7
	1994	s. 7
	1996	s. 5
Medieansvarsloven § 39	1997	s. 6
Medieansvarsloven § 39, placering	1997	s. 7
Medieansvarsloven § 39, redaktionelle bemærkninger	1997	s. 7
Medieansvarsloven § 39, straffesag	1997	s. 13
Medieansvarsloven § 40	1996	s. 7
Medieansvarsloven § 43	1998	s. 8
	1999	s. 5
Medieansvarsloven § 44	1995	s. 9
	1997	s. 5
	1999	s. 7
	2002	s. 4
Medieansvarsloven § 44, inhabilitet	1997	s. 6
Medieansvarsloven § 46	1995	s. 7
Medieansvarsloven § 49	1995	s. 5
	1997	s. 6
	1998	s. 6
	1998	s. 14
	1999	s. 10
	2000	s. 8
	2002	s. 5

	2006	s. 19
Medieansvarsloven § 49, bøde	1997	s. 6
Medieansvarsloven § 49, kommenterende tilføjelse	1997	s. 7
Medieansvarsloven § 49, placering	1997	s. 7
Medieansvarsloven § 49, udformning	1996	s. 5
Medieansvarsloven § 53	1998	s. 7
Medieansvarsloven eller retsplejeloven	1993	s. 6
Mediekoncern, samtykke	2008	s. 19
Mindreårige, interview	2004	s. 21
Mindreårige, samtykke	2000	s. 9
Modstridende forklaringer	2003	s. 21
Nationalitet, etniske tilhørsforhold	2002	s. 7
Navneforbud	1997	s. 12
Noninformation	1995	s. 6
Noninformation, klagefrist	2005	s. 20
Nyhedsbureau	1998	s. 13
Nyhedsbureau, offentliggørelse	2006	s. 20
Offentlige personer, forhåndstilkendegivelser	2001	s. 15
Offentlige personer, privatlivets fred	2002	s. 8
Offentliggørelse	1999	s. 10
	2002	s. 5
Offentliggørelse, bøde	1997	s. 6
Offentliggørelse, bandede samtaler	2004	s. 21
Offentliggørelse, elektronisk medie	1998	s. 8
Offentliggørelse, genmæle og kendelsesresumé	1997	s. 6
Offentliggørelse, Internettet	2005	s. 23
Offentliggørelse, kommenterende tilføjelse	1997	s. 7
Offentliggørelse, nyhedsbureau	2006	s. 20
Offentliggørelse, ordlyd	2006	s. 19
Offentliggørelse, placering	1997	s. 7
	1998	s. 6
Offentliggørelse, straffesag	1996	s. 6
Offentliggørelse, tidspunkt	1999	s. 9
	2000	s. 8
Ophavsret, kompetence	2001	s. 11
Oversættelse	2004	s. 19
Partsevne, afdød	2002	s. 5
Partsevne, arbejdsgivere	2007	s. 19
Partsevne, fagforening	1999	s. 5
Partsevne, Forbrugerombudsmanden	1998	s. 8
Partsevne, grupperinger	1994	s. 6
Partsevne, ophørt forening	2002	s. 5
Partsindlæg	2003	s. 23
Pressenævnet, artikler	2001	s. 5
Pressenævnet, retssag anlagt	1999	s. 14
	2000	s. 13
Pressenævnet, retssag (U.2003.71H)	2002	s. 4
Pressenævnet, retssag (Østre Landsrets dom)	2001	s. 17

Privatlivets fred	1994	s. 6
	1999	s. 5
Privatlivets fred, Facebook	2009	s. 18
Privatlivets fred, offentlige personer	2001	s. 15
	2002	s. 8
Privatlivets fred, private oplysninger	2003	s. 22
	2005	s. 22
Privatlivets fred, reality-tv	2002	s. 8
Radio- og tv-virksomhed, anmeldelse	1997	s. 14
Reality-tv, privatlivets fred	2002	s. 8
Redaktørskifte, anmeldelse	1995	s. 9
Redigering, debatindlæg	1993	s. 7
Redigeringsret	2000	s. 10
Redigeringsret, læserbreve	2000	s. 12
Redigeringsret, navn	1999	s. 8
Reklamer, forelæggelse	1997	s. 9
Religiøse tilhørsforhold	1993	s. 6
Retlig interesse, afdød	2002	s. 5
Retlig interesse, arbejdsgivere	2007	s. 19
Retlig interesse, fagforening	1999	s. 5
Retlig interesse, Forbrugerombudsmanden	1998	s. 8
Retlig interesse, grupperinger	1994	s. 6
Retlig interesse, ophørt forening	2002	s. 5
Retsplejeloven eller medieansvarsloven	1993	s. 6
Retsplejeloven, kompetence	1993	s. 6
Retsreportage	1999	s. 7
Retssag anlagt mod Pressenævnet	2001	s. 17
	2000	s. 13
Rettelse, fast rubrik	1998	s. 5
Råbånd	2000	s. 11
Sagsbehandling	1995	s. 7
Samtykke, gyldigt	2009	s. 19
Samtykke, mediekoncern	2008	s. 19
Samtykke, skjult kamera	2008	s. 19
Samtykke, umyndig	2000	s. 9
Satire	2001	s. 14
Scandinavian Star-sagen, sprogbrug	2000	s. 5
Skjult kamera	1997	s. 11
	1999	s. 12
	2000	s. 9
Skjult kamera, anonymisering	1998	s. 8
Skjult kamera, forelæggelse	2005	s. 21
Skjult kamera, samtykke	2008	s. 19
Skjult kamera og mikrofon	1999	s. 12
	2000	s. 9
Skjult kamera og mikrofon, anonymisering	1997	s. 12
Skjult mikrofon	1997	s. 10
	2004	s. 21

Skjult mikrofon, retningslinjer	1997	s. 11
Skjult mikrofon, telefoninterview	2006	s. 19
Skjult mikrofon, telefonsamtale	2005	s. 21
”Somalier-sagen”, etniske tilhørsforhold	2002	s. 7
Sprogbrug, debatindlæg	2001	s. 17
Sprogbrug, Scandinavian Star-sagen	2000	s. 5
Straffedom, oplysning om tidligere	2003	s. 21
Straffeloven, kompetence	1993	s. 5
Straffesag, genmæle	1997	s. 13
Straffesag, manglende offentliggørelse	1995	s. 6
	1996	s. 6
	1998	s. 14
Straffesager, god presseskik	1999	s. 7
Søgemaskiner	2009	s. 20
Telefonsamtaler, offentliggørelse	2005	s. 21
TV 3	1996	s. 7
TV 3, kompetence	1995	s. 7
Umyndig, interview	2004	s. 21
Umyndig, samtykke	2000	s. 9

BILAG

God presseskik

Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik (medieansvarslovens § 34, stk. 1).

Pressenævnet afgør, om medierne har handlet i strid med god presseskik. Afgørelsen tager udgangspunkt i ”Vejledende regler for god presseskik”, som indgik i forslaget til medieansvarsloven fra 1991, men standarden ”god presseskik” følger udviklingen i opfattelsen af, hvad der er uetisk, og tager stilling til nye situationer, der opstår.

”Vejledende regler for god presseskik”

(Således som de blev formuleret af medieansvarsudvalget i betænkning nr. 1205/1990 og gengivet i bilag til lovforslaget af 1991 til medieansvarsloven).

Grundlæggende synspunkter

Sikringen af ytringsfriheden i Danmark står i nøje forbindelse med massemediernes frie adgang til at indsamle informationer og nyheder og til at offentliggøre dem så korrekt som muligt. Den frie kommentar er en del af ytringsfrihedens udøvelse. Under varetagelse af disse opgaver bør massemediernes anerkende hensynet til den enkelte borgers krav på respekt for den personlige integritet og privatlivets fred og til behovet for beskyttelse mod ubeføjet krænkelse.

Under brud på god presseskik henhører også hindring af berettiget offentliggørelse af informationer af væsentlig betydning for offentligheden samt eftergivenhed over for udenforståendes krav om indflydelse på massemediernes indhold, hvis eftergivenheden kan medføre tvivl om massemediernes frie og uafhængige stilling. Brud på god presseskik foreligger endvidere, hvis en journalist pålægges opgaver, som er i strid med nærværende presseetiske regler.

En journalist bør ikke pålægges opgaver, der strider mod hans samvittighed eller overbevisning.

Reglerne omfatter det redaktionelle stof (tekst og billeder), som offentliggøres i den trykte presse, radio og fjernsyn samt i de øvrige massemedier.

Reglerne omfatter tillige annoncer og reklamer i den trykte periodiske presse og i de øvrige massemedier i det omfang, der ikke er fastsat særlige regler herom.

Reglerne omfatter omtalte og afbildede personer, herunder også afdøde personer, juridiske personer og lignende.

Reglernes indhold

A. Korrekte meddelelser

1. Det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte.

2. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt.
3. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende.
4. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde.
5. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer.
6. Overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse. Det samme gælder de såkaldte spisesedler.
7. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen.

B. Adfærd i strid med god presseskik

1. Meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse.
2. Selvmord eller selvmordsforsøg bør ikke omtales, medmindre klar almen interesse kræver eller begrunder offentlig omtale, og i så fald bør omtalen være så skånsom som mulig.
3. Ofre for forbrydelser eller ulykker skal vises det størst mulige hensyn. Det samme gælder vidner og pårørende til de implicerede. Ved indsamling og gengivelse af billedmateriale skal der vises hensynsfuldhed og takt.
4. Der bør opretholdes en klar skillelinje mellem annoncering og redaktionel tekst. Tekst og billeder foranlediget af direkte eller indirekte merkantile interesser bør kun bringes, hvis et klart journalistisk kriterium taler for offentliggørelse.
5. Andres tillid må ikke misbruges. Der bør vises særligt hensyn over for personer, som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser. Andres følelser, uvidenhed eller svigten de herredømme bør ikke misbruges.

C. Retsreportage

1. De under A og B anførte almindelige presseetiske regler gælder også for retsreportagen.
2. Reglerne for retsreportagen gælder også sagernes forberedelse, herunder straffesagers behandling hos politi og anklagemyndighed.
3. Retsreportagen bør være objektiv. På ethvert stadium af sagernes forberedelse og ved behandlingen i retten bør journalisten tilstræbe en kvalitativ ligelig gengivelse af parternes – i straffesager anklagemyndighedens og forsvarrets – synspunkter.
En omtale af en straffesag bør følges op med et referat af sagens afslutning, hvad enten denne finder sted i form af tiltalefrafald, frifindelse eller domfældelse.
4. Det bør undgås at nævne personers slægtsforhold, stilling, race, nationalitet, trosbekendelse eller organisationsforhold, medmindre dette direkte har med sagen at gøre.
5. Så længe en straffesag ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, må der ikke offentliggøres meddelelser, der kan lægge hindringer i vejen for sagens opklaring, eller tilkendegivelser om, at en sigtet eller tiltalt er skyldig. Ved omtale af en straffesag skal det klart fremgå, om sigtede/tiltalte har erklæret sig skyldig eller ikke-skyldig.
6. Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes. En sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet.

7. Der skal iagttages varsomhed med meddelelser om, at politianmeldelse er indgivet mod en navngiven person. Meddelelser herom bør som regel ikke bringes, før anmeldelse har medført indgriben fra politiets eller anklagemyndighedens side. Dette gælder dog ikke, hvis det anmeldte forhold i forvejen er kendt i videre kredse eller har væsentlig almen interesse, eller det efter de foreliggende omstændigheder må antages, at anmeldelsen er solidt underbygget.
8. En sigtet, tiltalt eller domfældt person bør forskånes for at få fremdraget en ham tidligere overgået straffedom, hvis den er uden betydning for de forhold, han nu er sigtet, tiltalt eller dømt for. I anden nyhedssammenhæng bør de mod en person tidligere rejste straffesager som regel ikke omtales.